

RESSÓ

DE CAMPOS

REVISTA MENSUAL

Any 5, Núm. 42 • Agost • Setembre 92 • 275 Ptes. (I.V.A. Inclòs)

INCLOU EL PROGRAMA DE LES FESTES

- 1000 Milions per a la infraestructura hidràulica
- Els Embussos de cada dia
- Desapareixen les Festes des Redolet
- L'Ajuntament amb tu ?

aquarius

Avda. Primavera, 40 • Tel. 65.55.72
07638 COLÒNIA DE SANT JORDI

MODA INFANTIL I JUVENIL
CALÇAT I ESPORT - BANYADORS

Del 15 al 31 d'Agost
Gran Liquidació fi de temporada
40% de descompte en tots els articles.

RESSÒ

Revista mensual

ANY 5

Agost • Setembre 1992 • N.º 42

Edita: Obra Cultural Balear de Campos

Informació i Correspondència:

Apartat de Correus Núm. 40 - CAMPOS

Coordinador: Jaume Lladó

Coordinador Fotografia: Fotos Vidal

Coordinadora Publicitat: Maria Bauçà

COL·LABORADORS:

Miquel Adrover i Monserrat

Joan Adrover i Mascaró

Xesc Adrover

Toni Amengual

Margalida Ballester

Sebastià Covas

Damià Huguet

Joan Juan Pons

Clementina Kokkelink

Josep Lladó

Jaume Lladó

Gori Mas

Joan Monserrat

Miquel Monserrat

Pere Ollers

Antònia Serra

Antònia Sitjar

Damià Andreu Verger

Núria Vives

Sebastià Moranta

Guillem Mas i Forteza

Apol·lònia Vanrell

Maria Barón

Monserrat Alcaraz

Arnau Perelló

Francesc Miró

Josep Antoni Sala

Margalida Martorell

Francesc Blasco

Margalida Oliver

Pere Adrover

Esteve Tomàs

Francesc Mas

Guillem Mas i Ferrari

Damià Prohens

Miquel Bordoy

Bàrbara Monserrat

Francesca Ballester

Francesca Mas

Miquel Oliver

Miquel Àngel Aguiló

Antoni Ginard

PORTADA:

MIQUEL AGUILÓ

"Fulles seques"

Oli sobre tela 100 x 73 Cm.

Subscripció: 2.200 Ptes. anuals

Preu d'aquest exemplar:

275 Ptes. I.V.A. (Inclòs)

Dipòsit legal: PM.951-1988

Maquetatge i impressió:

ADROVER - CAMPOS
Tel. 65.02.02

uan ha transcorregut poc més d'un any, d'ençà les darreres eleccions municipals, és a dir, de l'arribada a La Sala d'un nou equip de govern, es comencen a tenir algunes impressions del que suposa i del que pot suposar, a curt i llarg termini, el canvi, canvi relatiu, experimentat en el governament de la nostra vila.

La primera imatge copsada, de manera nítida i ben clara, és el gran afany d'anar-ho tocant un poc tot. Passar d'un àmbit de poder, més o manco compartit, a gaudir-lo de manera total i plena, va obrir unes expectatives que fins ara no s'havien aconseguit mai, malgrat haver-ho intentat en altres ocasions.

La majoria absoluta -amb el suport de- i els anys d'espera han resultat una combinació un tant explosiva. L'experiència no ha tingut tanta força com semblava i les presses han donat lloc a situacions, si més no, estranyes: Es tractava de quedar bé i de crear-se una bona imatge sense pensar massa el preu que per aquesta se'n podia pagar.

A hores d'ara hom pot contemplar tot un caramull de coses mig embastades, de projectes enlluernadors que no acaben de quallar, d'actuacions poc decidides i, sobretot, una accentuada manca de seguretat en la tasca que s'està realitzant. Tot això a la vegada que ens arriben notícies d'una quarantena de milions de superàvit (aclarint que superàvit sí, però...)

En una situació com la present -prou confusa-, el fet de manllevar una quantitat de doblers superior als 130 milions de pessetes ha vingut a fomentar el malestar que, a poc a poc, ens va impregnant. Aquest malestar s'incrementa amb una manca gairebé absoluta de notícies des de La Sala, mesclada amb reportatges espectaculars a la premsa i amb un continu rum-rum dels creditors.

Són moltes les preguntes que necessiten resposta i que de moment no en tenen. El recurs de la mala situació heretada ja no convenç ningú (i tanmateix, heretada de qui?)

Tal vegada sigui massa d'hora per entonar un Ora pro nobis, el que sí convindria però, és començar a fer-se a la idea d'allò que tantes vegades es repeteix a la pagesia "arrencada de cavall i arribada d'ase"

L'equip de Ressò vol posar de manifest, una vegada més, que només s'expressa la seva opinió als articles signats per la Redacció i per l'Editorial. Els altres són d'exclusiva responsabilitat dels autors, que exerciten el dret constitucional de la llibertat d'expressió mitjançant la Revista Ressò.

Lletres a la tieta

Campos, Agost de 1992.

Benvolguda tieta, de bell nou em torn posar a la vostra disposició, aquest pic gairebé damunt festes.

Ens queixàvem que no faria estiu i ara ja començam a pensar si el mes d'agost no serà massa llarg. Amb això del temps hi ha per tornar boiets, però és el de cada any; una altra saviesa de la natura que sempre s'encarrega de proporcionar-nos temes de conversa. Les converses, que si bé són pròpies de tot l'any, tenien a l'estiu el seu màxim exponent en les assegudes a la fresca ara, i més envant en les peladisses d'ametles. Costums ben arrelats que, a poc a poc, i com tants d'altres, es van perdent de manera paulatina. El més greu pens que no és la pèrdua del costum, sinó de l'hàbit de parlar. La gent xerra poc, i aquells grupets de persones que feien vetllada davant dels cafès o a la vorera del carrer amb la veïnada, són difícils de trobar. No sé si aquest fet és símptoma d'alguna cosa, però sí ha suposat la pèrdua d'una de les fesomies característiques de qualsevol nit d'estiu al nostre poble.

Com abans ja us he comentat, tieta, som a temps de festes i no puc estar-me'n de fer-hi una referència. En primer lloc dir-vos que quan faig aquest escrit no se n'ha sentit parlar massa encara. Pel que sembla se seguirà amb la línia de l'any passat i que, aleshores, hi haurà un poc de tot i per a tots els gusts i edats.

El darrer any, com a fet més destacable, va introduir-se l'acte del pregó; un acte que no passarà a la història per molt més que per haver estat el primer. Els més de cent bitllets que va costar foren molts de més pel que es va oferir a canvi. D'això ja n'havíem parlat i semblava que era opinió més o manco generalitzada la poca pipella a l'hora d'escollir el pregoner. No es tractava de cap tipus d'animadversió contra el "ruter de la ceba"; el principal argument era que, havent-hi a Campos persones i personatges amb prou mèrits reconeguts, no s'entenia el perquè acudir a un de fora, i més encara quan no se li coneixia cap tipus de relació especial amb la nostra vila -o sí?-

Del pregó d'enguany no us en puc parlar encara; pel que sembla, el pregoner tornarà ser forà i enlloc de dur enagos i mocador sol dur un capell negre. Els qui hi van amb dolentia diuen que se l'ha escollit per fer mal als ulls a qualche Ex. Jo no ho crec, però pens que l'han tornada esguerrar, i en el moment que es vulgui rectificar (en haver duit en Manolo Escobar, per exemple) llavors qualcú els pot fer morros i un bon tifarrit.

Ara, tieta, i per recollir un poc allò que se sent per la vila, és a dir, el tema de l'estiu -juntament amb el dels orates- us parlaré una mica del trànsit pel centre de la vila.

Ens ve d'enrera, i la causa primera és la situació de Campos com a centre important de pas, i això que podria representar un avantatge ja comença a ser un inconvenient, agreujat tots sabem per què. Se n'han sentides de tot color i l'únic que cal és posar-hi remei. Mentrestant, ja han començat a sorgir algunes anècdotes.

La primera podria ser que per anar de davant del cafè de Ca Na Banyeta fins aconseguir entrar al Carrer Estret, hi han arribat a posar quinze minuts (de rellotge, no de pagès), i això que no era dia de mercat.

Polícia local n'hi havia un al creuer de La Sala, era dels nous, i us puc ben assegurar que feia cara de tenir plorera. Per passar aquestes estones dins el cotxe, la gent ha cercat distints entreteniments, encara que, i amb diferència, el preferit és escurar-se el nas.

També diuen que en un d'aquests embolics, s'hi va trobar una primera autoritat de la vila i que va esperonejar de valent.

Casos com el d'aquell home que quan vol atravesar el carrer, s'atura a cercar un municipal i li fa saber la seva intenció; o com el d'aquell altre que, un poc abans de quedar acubat a la part del sol, va treure el mocador de la butxaca, no se sap cert si demanant auxili o donant entendre que es rendia, fan palesa en quina situació es troben els vianants.

No és que pensi que la solució definitiva sigui senzilla, però que segurament amb alguna mesura urgent (són bones d'intuir), el problema s'hauria atenuat, ho tenc ben clar. Tanmateix el que interessa no és que passi molta gent sinó que, els qui es vulguin aturar ho puguin fer amb més o manco tranquil·litat i sense presses. Amb tot aquest tema, crec que hi ha un poc de caparrudesa i ja comença a ser hora de deixar-se de pardaleries.

Bé, tieta, m'he allargat un poc massa amb això dels cotxes i ja res més que acomiadar-me i desitjar-vos unes bones festes i unes immillorables vacances d'estiu.

Una besada i a reveure.

PD: Teniu raó quan deis que n'hi ha que sembla que hagin mamat llet de cabra. Referència: nou aparcament de Sa Ràpita.

UEN QUE. . .DIUEN QUE . . .DIUEN QUE. . .DIUEN QU

— Vuit eren que l'aguantaven i encara pixava tort.

— De les Nuevas Generaciones ja només se'n senten els esquixos.

— N'Helena Garcia Melero vol venir a nedar a Es Trenc.

— Si hi vé, nosaltres també hi anirem.

— Així serem més molts.

— Més de tres mil. Tots els lectors de Ressò.

— Hi vendrà el batle?. I la regidora de Cultura?.

— Fa molt que no parlem de cultureta, de sa tapereta ni de sa revistona.

— Tanmateix nos ho paga.

— Per devers La Sala n'hi ha que llegeixen Mein Kampf.

— I d'altres Camino.

— La Majoria Absoluta té aquestes coses.

— Què deu llegir en Sebastià Covas?.

— I en Pere Escales?.

— El personal d'Informatiu Balear de TVE fa molt poca feina aquest estiu.

— "Aquell" s'ha comprat un frac i un capell de copa.

— A Na Magdalena Rigo els del P.P. la coneixen com a "la independent".

— En Sebastià Covas duu un braç embenat.

— Els més mal pensats es pensen que "qualcú" l'ha

mossegat.

— Els participants en el torneig d'escacs de Sa Ràpita per seure varen haver de manllevar cadires als veïnats de per allà.

— L'Ajuntament n'havia promeses, de cadires.

— A l'hora de la veritat varen estar fermades amb pany de maleta i ningú sabia qui tenia la clau.

— Eficàcia!.

— Davant ca's Batle hi han pintat una retxa groga perquè no hi aparqui ningú.

— Així no el molestaran.

— N'hi ha que paguen per tenir gual a la seva portassa i cada dia hi troben vehicles aparcats.

— Enguany no han duit el ràdar per devers Sa Ràpita.

— La Vila de Campos roman quasi buida els vespres d'estiu.

— Sor Maria Rafela ens podria donar una bona alegria ben prest.

— Com més va més llum hi ha a les voreres i més fosc al poble.

— Fins i tot, escatimen el llum de devora l'Obra Cultural.

— Si són aquests no deu fer falta que hi vegin gaire.

— Per devers Palma al Batle ja no l'escolten gaire.

— Tampoc no hi va tant com abans.

— Ara s'estil·la anar a Alemanya a prendre llum de na pintora.

— Tanmateix els fems, a Campos, se l'en duen a les 4 de l'horabaixa.

— Així hi veuen.

— A Campos, parlar de separacions i divorcis ja no vé de nou.

— Darrerament hi ha hagut algunes fetes ben sonades.

— No estarem gaire a veure'n d'altres,... més sonades!

— Cadascú és cadasqual!

— Els qui viuen a la carretera han de fer una proposta al Sr. Batle de fer un pontet per a vianants cada 100 mts.

— Esperen que el Sr. Batle els escolti.

— El Batle és molt entenent: basta veure com ha tornat permetre doble sentit al c/ Nuno Sanç.

— Un conegut mitjà de comunicació campaner es dedica, en el seu darrer número a fer apologia de l'alcohol.

— Incita els joves campaners a beure.

"Vetllau, beveu i divertiu-vos molt, però per favor ¡NO CONDUIGUEU!", diu textualment.

— L'Ajuntament patrocina

na activitats d'alguns grups polítics.

— Una mostra n'és la gimcana que, en motiu de les festes de Sa Ràpita varen organitzar les Noves Generacions del Partit Popular.

— Els varen patrocinar perquè són dels seus.

— Haurien fet el mateix per les joventuts d'un partit de l'oposició?

— L'Ajuntament promociona el Teatre Campaner

— El teatre a Campos està ben abandonat, moltes promeses i res pus als comedians. On són els 11 milions per Cultura?.

— Ni per les Festes de Sa Ràpita ni per les de Campos no ha contractat cap dels dos grups de Teatre que tenim al poble.

— Un cotxe va trepitjar un al·lot que anava amb bicicleta a Sa Ràpita, just davant cal Conseller d'Agricultura del Govern Balear.

— En Pere J. Morey, va veure la feta de darrera la finestra, segons ha declarat a Ressò un espectador del fet.

— En lloc de sortir a auxiliar el ferit, va tancar la finestra.

Maria Mas Guaita

**MATERIALS DE CONSTRUCCIÓ,
TRANSPORTS, LÀMPARES I DECORACIÓ**

Carrer Ràpita, 43 • Tels. (971) 65.01.23 • 65.24.32 • 65.04.12
FAX. 65.24.32 • 07630 CAMPOS (Mallorca)

Huguet

MATERIALS DE CONSTRUCCIÓ
Bigues Semiresistents i Pretensades
Taulons de Formigó

Fàbrica:
Camí de Ciutat Vell
Tel. 65.06.09

Particular:
Ferrocarri, 40
Tel. 65.01.67

CAMPOS

VOS RECOMANAM

— El recull de poemes llegits al Cafè l'Havanna, a cura de Xavier Abraham.

— La nova Revista de debat, ONA, editada per Fundescoop i dirigida pel bon periodista Sebastià Verd.

— Un "músic" de Ca'n Pomaret.

— El nou disc de Joan M. Serrat, "UTOPIA".

— La Revista "RADICAL". Encara que no ho pareixi, Raphel Pherrer pot fer coses molt interessants.

— El proper Full Informatiu INFORMARCA de l'Associació per a la revitalització del Centres Antics de Balears.

— El fanzine de "Fel Draconis", si és que el trobau.

— No perdre-us un dia de lluna plena d'estiu a la platja.

— Emprar...I el seny, i la disbauxa!

— Llegir un poquet més de literatura i manco diaris "groguencs".

— Treure la bicicleta del padrí o de la padrina.

— Redescobrir el darrer disc de Paco Ibáñez: POR UNA CANCIÓN.

— Aconseguir una còpia del compact més recent de Joaquín Sabina: FÍSICA Y QUÍMICA.

— D' aquí a pocs dies, menjar les primeres figues coll-de-dama amb una bona llesca de pa amb sobrassada.

— Marcar el número del TELÉFONOERÓTICO (903 382 098). En tres minuts de curiositat en tendreu per dos anys d'impaciència. És avorridíssim.

— Callar quan convé.

— Seguir d'aprop el C.E. Campos de futbol d'aquesta pròxima temporada que és a punt de començar. Aviam si farem un bon paper.

— No dur les espadenyes de diferent color. És una cursilada.

— Fer passes per cercar qualche entitat que financï la restauració dels balcons de Cas Sant.

— Un "Cubanito" en totes les seves versions i variacions després de fer horeta.

— Aprendre idiomes amb un parell d'estrangeres o estrangers, segons la persona.

— Utilitzar paper reciclat per a tots als vostres escrits.

— Llegir cada setmana la revista "El Jueves".

— També llegir-ne d'altres.

— Utilitzar els contenidors de piles instal·lats per l'Ajuntament, un a la Plaça de Ca'n Pere Ignasi i l'altre a la Plaça dels Tres Molins.

— Visitar l'exposició de fotografies de finestres campaneres que té oberta l'Obra Cultural Balear de Campos aquests dies a l'antic bar La Torre

— Visitar també l'exposició de pintures de Miquel Aguiló a la Sala de Cultura de "Sa Nostra".

— No tenir dues cares.

— Ni tres.

— Ser més humils i no bravejar tant (sobretot, movent els braços).

— Donar l'enhorabona a la Sala i a Obres Públiques per haver llevat els sotracs o "bony", a la fi!

PERRUQUERIA I ESTÈTICA

Carrer Santa Bàrbara, 2 - Tel. 65.21.28
07630 CAMPOS

Taller Mecànic CA N'ARNAU

Carrer Provença, 36
Tel. 65.10.63
07630 CAMPOS

SA CIMENTERA, S. A.

MATERIALS PER A LA
CONSTRUCCIÓ

FABRICACIÓ PRÒPIA
DE CIMENT NATURAL

Carrer Cimentera, 38 • Tels. 65.02.54 • 65.08.73
07630 CAMPOS (Mallorca)

RESTAURANT CAZADORES

DIRECCIÓ FAMILIAR

CUINA MALLORQUINA

Ctra. Campos a La Ràpita, Km. 6'5
Tel. 64.03.70 • CAMPOS (Mallorca)

ENHORABONA PER L'EDITORIAL DEL MÉS PASSAT

Som una persona de Palma que ja fa bastants d'anys que estiuieig a Sa Ràpita. Maldament no sigui camper, vull dir que em sent molt identificat amb Sa Ràpita. Per això, la setmana passada, quan vaig anar a comprar el pa i vaig veure un caramull de revistes Ressò, revista que per cert no sabia ni que existís, amb una portada impressionant i a la que figurava Sa Ràpita, no vaig dubtar un moment de dur-me'n una cap a ca nostra.

Me la vaig passar quasi tota, excepte uns quants articles molt locals que no comprenia massa bé per no ésser del poble, i he de dir que

em va agradar molt. Però el que més agraeix és la defensa que feis a l'editorial d'augmentar els serveis de Sa Ràpita ja que l'Ajuntament la té bastant abandonada. I també estic molt d'acord amb l'alusió que feis a la central de S'Estalella, és ben ver que si no volem que l'hagin de construir, tots hem de procurar no gastar gaire energia elèctrica i l'Ajuntament hauria de ser el primer en donar exemple. Realment aquesta farolada que hi ha per sa Ràpita i la clororada que fan és totalment excessiu.

S. Tomàs

CARTA A EN SEBASTIÀ COVAS

Amic Sebastià:

Ja saps que l'atac personal i el sarcasme són armes que sovint s'utilitzen quan manquen les idees. Llavors no t'ha d'estranyar que facin befa de la teva integritat personal. Ells, acostumats com estan a les renúncies i als falsos testimonis, no poden empassar-se que algú sigui conseqüent amb les seves idees. Tanmateix no hem d'oblidar, malgrat ells volguessin esborrar-ho de la nostra memòria, qui són i d'on vénen.

No és ni serà la primera vegada que faran befa del dret constitucional a l'objecció de consciència. No creuen en drets ni tenen cap mena de consciència. No poden entendre que algú no vulgui la guerra, ni s'enorgulleixi de saber disparar un fusell, ni que s'estimi més «fer feines de tota casta» servint als més necessitats que perdre el temps marcant un pas inútil a les ordres d'un sergent de ciuró d'un exèrcit d'una pàtria aliena.

Ja ho veus, ni tan sols endevinen quan volen fer un acudit: tu no retrauries en Narcís Serra, com exemple dels qui no fan el servei militar, primer perquè ni era objector de consciència -i per tant no és el teu cas- i segon, perquè mai no te'n riuries d'algú que no el va fer per deficiències físiques. Si ells ho fan, és problema seu, però sapiguen que al mateix temps se'n riuen també d'algun dels seus.

En tot cas, recordar-los que el qui de veritat no va fer el servei i no tenia ni deficiències físiques ni psíquiques reconegudes ni era objector de consciència, era el membre del P.P. i President del Parlament Balear, el seu admirat Cristòfol Soler, perquè, com tothom sap a Mallorca, era «pobre de solemnitat» i la família s'hagués mort de fam.

Somriu, doncs, perquè és bon senyal que et retreguin la teva honestedat. Vol dir que saben que pots contra ells, a desgrat seu.

Capità Aranya

Ros. Ros. Ros. Ros. Ros.

Home i dona

Qubio's
peluqueros

HORARI D'ESTIU

Del 15 de Juny al 15 de Setembre:

De dilluns a divendres:

Matins: de 9'30 h. a 1'00 h.

Horabaixes: de 3'30 h a 8'00 h.

Dissabtes:

De les 9'30 h. a les 4'30 h. (No tancam a migdia)

Carrer Major, 27, 1r. • Tel. 58.23.16
07260 FELANITX

Carrer Major, 4, C • Tel. 65.08.50
07630 CAMPOS

Gràcies per demanar hora.

Estació de Servei Campos, C.B.

Obert 24 h. Autoservei

Benzina sense plom

Carrer Sant Blai, 19 • Tel. 65.01.53 • CAMPOS

Cafè

CA'N NINA

Tapes variades i Gelats

Carrer Creu, 6 • Tel. 651011
CAMPOS

LA CONSELLERIA D'AGRICULTURA DETERMINA LES CONDICIONS DE LES INSTAL·LACIONS PER A VAQUES LLETERES

Pel Decret 31/92 de 21 de maig (publicat el 16 de juliol) del President del Govern Balear s'estableixen quines condicions higiènico-sanitàries mínimes han de tenir els estables i les instal·lacions de munyir les vaques. Així mateix s'estableixen les condicions sanitàries de la munyida i dels pagesos, ramaders o vaquers que cuiden d'aquestes feines. Esperam, com seria lògic, que els pagesos campaners dedicats a les explotacions lleteres en rebin alguna notícia més oficial i amb més deteniment.

Aquestes condicions s'han d'acomplir per part de tothom però especialment pels qui vulguin obtenir alguna subvenció de la CEE o del Govern Balear.

Per mostra, vos n'apuntam qualcuna d'aquestes condicions «mínimes»:
«I.1. L'estable on s'allotgin les vaques i els locals que facin part d'aquest, han

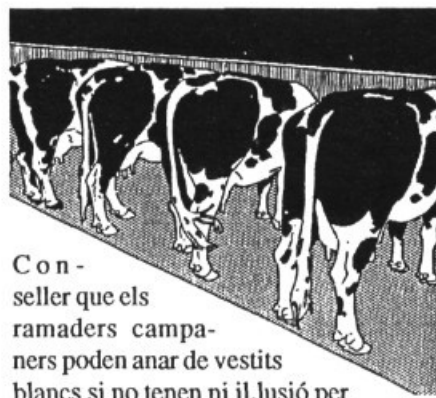
d'estar en tot moment suficientment nets, endreçats i en bon estat.

2. Els accessos a l'estable i als locals que fan part d'aquest s'han de mantenir nets de qualsevol acumulació de fems o brutor. (...) 7. No s'hi han d'allotjar porcs ni aus de corral a l'estable ni als locals on es munyin les vaques.

(...) III.6. Les persones que s'ocupin de la munyida i posterior tractament de la llet han de dur roba de munyida apropiada i neta»

I així fins a 24 normes que s'indiquen als ramaders.

Davant això, al marge de la millora sanitària que això pugui suposar, ens hem de demanar, forçat, si el personal de la Conselleria pensa inspeccionar i fins i tot sancionar davant l'incompliment d'aquesta normativa. I ens hem d'interrogar sobre com pensa el Sr.

Con-seller que els ramaders campaners poden anar de vestits blancs si no tenen ni il·lusió per seguir, ni hi ha perspectives de guanyar un duro darrera això. Als ramaders no els mancava d'altra sinó saber que ara s'han de posar bata per munyir. I això, no són berbes!.

Redacció.

UNA PLANTA DE TRANSFERÈNCIA DE FEMS ES CONSTRUIRÀ A ES FIGUERAL DE CAMPOS.

Miquel Adrover Monserrat

Dins el terme de Campos es construirà una planta de transferència i empaquetament de residus sòlids per esser

traslladats al crematori de Son Reus de Ciutat. La mancomunitat Sur Mallorca -integrada per Campos, Felanitx, Santanyí, Porreres i Ses Salines- i l'empresa Tirme concessionari del Consell Insular de Mallorca (CIM) arribaren a un acord per tal de construir la planta de Transferència als terrenys propietat de la mancomunitat a Es Figuerol -actual abocador de Campos-. Per poder formalitzar l'acord Tirme comprarà els 10.000 metres quadrats d'es Figuerol per la quantitat de 1.68300 pessetes.

El pla director per a l'eliminació de residus sòlids de Mallorca elaborat per la Comunitat Autònoma (CAIB) i en mans del Consell Insular de Mallorca (CIM)

per a la seva execució, distribueix un nombre determinat de plantes de transferència per l'illa, i aquests terrenys d'es Figuerol estan inclosos dins el pla director com a planta de transferència. La funció de la planta d'es Figuerol serà la d'emmagatzemar els fems arribats dels socis de la mancomunitat i mitjançant uns contenidors especials traslladar-los al crematori de Son Reus.

MALLORCA: ZONA SENSIBLE

Segons el Decret 32/92 de 21 de maig passat (publicat 16 de juliol), el nostre Govern Balear ha declarat tota l'Illa de Mallorca com a «Zona Sensible» des del seu punt de vista de la protecció del medi ambient i dels recursos naturals i de la conservació de l'espai natural i del paisatge. Això se suposa que tindrà repercussions per a l'agricultura i per rebre subvencions del «Mercat Comú».

MODIFICACIONS AL MAPA D'ORDENACIÓ SANITÀRIA DE BALEARS

S'ha aprovat tota una sèrie de modificacions. A Campos ens afecta un únic i petit canvi: tal i com s'havia començat a dir i sentir SES SALINES s'inclourà dins la ZONA bàsica de salut de CAMPOS, excloent-se de la de Santanyí.

FIRMAT NOU CONVENI LABORAL D'HOTELERIA, RESTAURANTS, BARS, CAFÈS, SALES DE FESTA I SIMILARS.

Es va acordar entre les Federacions Patronals i Sindicals per un període de dos anys, d'1 d'abril de 1992 a 31 de març de 1994. Es va publicar dia 16 de juliol passat. Val a dir que aquest és un dels Convenis més importants per a Balears i Mallorca en concret i que afecta també a molts de campaners i campaneres. La informació més clara i precisa la poden donar les Federacions Patronals i Sindi-

cals (Comissions Obreres i UGT) o també els Graduats Socials, els Gestors i els Advocats.

NOVA NORMATIVA LEGAL SOBRE EL RÈGIM DEL SÒL I L'ORDENACIÓ URBANA.

El passat 30 de juny es publicava aquesta normativa al Butlletí Oficial de l'Estat. Conté una normativa molt important per a les Illes Balears i per Campos en particular. Pensau que regula tot el règim urbanístic de la propietat immobiliària (el dret d'urbanitzar i d'edificar, etc), les valoracions dels terrenys, el planejament urbanístic del territori, l'execució d'aquest planejament, l'expropiació i venda forçosa de terrenys, la disciplina urbanística i la intervenció de l'Administració, i les intervencions en el mercat del sòl (drets de superfície, tanteig i retracte).

Com veis tot això, que resulta pesat (la Llei conté 310 articles), és molt important per tothom qui tengui un mínim d'interès en qüestió de construcció, urbanització, venda de solars, etc.

Com sempre, per a una millor explicació vos recomanem acudir a professionals.

EXPOSICIÓ DE MIQUEL AGUILÓ

El conegut pintor campaner Miquel Aguiló, «l'Apotecari Rosa», exposa aquestes festes les seves darreres obres

a la sala de cultura de «Sa Nostra». Són obres totalment inèdites, que no han estat mai exposades al públic i entre elles es pot contemplar el quadre «Fulles seques», que, per gentilesa de l'autor il·lustra aquest número de Ressò.

Foto: Foto Vidal

CONTENIDORS DE PILES

Gràcies a l'Ajuntament ja tenim a Campos on poder dur les piles alcalines. S'han instal·lat dos contenidors, un a la Plaça dels Tres Molins i un altre a la Plaça de Can Pere Ignasi.

Ja sabeu que les piles alcalines són tòxiques i que no convé gens ni mica tirar-les amb els fems normals.

L'ORGUE DE SANT BLAI

El passat diumenge dia 2 d'agost va tenir lloc l'estrena de l'orgue de Sant Blai, orgue amb l'adquisició del qual han tengut molt a veure els Amics de Sant Blai, que han realitzat una gran labor per recaptar fons amb aquesta finalitat, especialment amb la venda de camisetes, que ha estat un gran èxit gràcies a la col·laboració dels campaners.

UN JOVE CAMPANER GREUMENT ACCIDENTAT

Estant en servei militar, a Cartagena, el jove Guillem Burguera Sunyer, va tenir un accident de forma tan mal avinent que està hospitalitzat. Des de Campos tots els seus amics i veïnats li desitgem que es recuperi i torni quan més prest millor.

PODEU TROBAR RESSÒ ALS SEGÜENTS PUNTS DE VENDA:

CAMPOS

Supermercat Ca'n Melero • Forn Ca'n Nadal • Supermercat Ca'n Sion • Estanc Ca'n Mitxo
Autoservici Ca'n Verdera • Autoservici Es Campanar • Estanc Ca'n Pomar
Impremta Roig • Foto-Cine Vidal • Impremta Adover • Forn Ca'n Vadell
Ca'n Joan Rotger • Granja Ses Voltes • Ca S'Esparter • Merceria Aina Fullana
Forn de Ca'n Pere • Estanc Ca'n Mosset

SA RÀPITA

Supermercat Brisas • Colmado Puigserver
Estanc Bris • Forn Backerei

COLÒNIA DE SANT JORDI

Forn Ca'n Nadal

LLUCMAJOR

S'Àmfora • Impremta Moderna

FELANITX

Impremta Ramon Lull

SES SALINES

Papereria-Copisteria Can Nova

PALMA DE MALLORCA

Llibreria Jaume del Montsó
(Galeria Comercial "Els Geranis")

1000 MILIONS DE PESSETES PER LA INFRAESTRUCTURA HIDRÀULICA DE CAMPOS

L'OBRA A MÉS DE LA XARXA D'AIGUA POTABLE I CLAVEGUERAM TINDRÀ UNA XARXA PARALLELA D'EVACUACIÓ D'AIGÜES DE PLUJA.

Miquel Adrover Monserrat

L'ajuntament de Campos aprovà en sessió plenària i per unanimitat de tots els grups del consistori, el projecte de l'abastiment d'aigües residuals de Campos. L'esmentat projecte compta amb un pressupost que s'acosta als 1000 milions de pessetes, per desenvolupar la xarxa de clavegueram i la d'aigua potable, a més també aquesta obra (considerada la més important realitzada a Campos), tindrà una xarxa paral·lela d'evacuació d'aigües de pluja per tal de que no es tornin a produir les torrentades dins el casc urbà del poble.

L'obra prevista pel proper any és sens dubte la més grossa que s'ha fet mai al poble de Campos, ja que amb la realització del clavegueram s'empraran més de 24 Kilòmetres de tubs enterrats baix el carrers del nostre poble.

La xarxa d'evacuació d'aigües de pluja s'ha realitzat en el projecte, segons un estudi dels diferents torrents que envolten Campos. L'aigua potable que s'emprarà una vegada la infraestructura hidràulica funcioni serà la que actualment empen a Sa Colònia de Sant Jordi, provinent dels pous de Son Rosselló que administra la mancomunitat Sur Mallorca.

Aquests 1000 milions de pessetes que costarà el clavegueram campaner aprop d'un 70% correrà a compte del Consell Insular de Mallorca (CIM) mentre que le resta serà sufragat mitjançant contribucions especials, si bé l'Ajuntament va manifestar el seu dia, que els 90 milions aconseguits amb el conveni per a la instal·lació del camp de golf de Son Baco és destinarien a l'obra de la infraestructura hidràulica. També segons manifestacions del regidors de l'equip de govern, una bona part del crèdit de 130 milions subscrit per l'ajuntament s'empraran per costejar la important obra.

Foto: Foto Vidal.

— 24 Kilòmetres de tubs s'enterraran baix el casc urbà de Campos.

La llengua,
feina
de tots

JAUME FERRER I MAS

Reparació i Venda de Motos

Motoserres i Motocultors

Carrer Lepanto, 1 - Tel. 65.00.60 - Campos

ELS EMBUSSOS DE CADA DIA

Pel que es veu, i es viu, l'Ajuntament té ganes de complicar les coses als automobilistes que han de passar per la nostra vila ens els seus desplaçaments a Palma, Santanyí, o viceversa. I la veritat és que cada pic es fa més difícil, tant per als vianants com per als conductors, travessar els carrers més cèntrics, especialment els dies d'estiu; i això per no parlar dels dissabtes i els diumenges, que és quan el calvari de transitar pel centre és més acusat, i que són més quantiosos els obstacles.

Entenem que la idea, suposam que cavil·lada per l'Ajuntament, de no desviar «tot» el trànsit per les rondes, deu venir motivada per qüestions precises. I justament per això hem d'admetre una certa disponibilitat en no molestar els residents, i facilitar la fluidesa a aquells automobilistes que no tenen cap feina ni desig d'aturar-se a Campos. Cosa que no succeeix. Perquè el desgavell és constant i les molèsties moltes. Es fa més mal que bé.

Ens demanam: ¿Per què no s'obliga als camions i als autocars a transitar per les rondes? Aquests vehicles voluminosos no s'aturen a cap lloc de la vila per comprar alguna cosa, sinó que obstaculitzen encara més el trànsit de cotxes. ¿Tan difícil és recomanar el desviament dels vehicles feixucs per les rondes, o fins i tot obligar-los a utilitzar-les? Perquè si s'obrass així, aquesta mesura facilitaria els desplaçaments llargs i no obstaculitzaria la circulació als carrers més cèntrics.

Entenem la predisposició de l'Ajuntament perquè els qui passin per la vila s'hi aturin per adquirir algun pro-

ducte en algun comerç. Però, i als que tanmateix no volen aturar-s'hi, ¿per què complicar-los les coses no senyalitzant adequadament els desviaments que hi ha a cada entrada al poble, que molts no utilitzen perquè els ignoren?

Una altra qüestió a meditar: la dels diumenges horabaixa, quan el trànsit que baixa cap a Palma travessant la vila ja resulta d'allò més difícil d'ordenar. Si es vol defensar els comerços, fent el trànsit fluid, i no provocar col·lapses, aquí sí que l'erra l'Ajuntament. Perquè tota aquesta gent que, en llarguíssima caravana ha de passar forçosament pel poble anant cap a Palma, i no té altre interès sinó el d'arribar d'hora a ca seva, no troba més que obstacles.

I l'Ajuntament no fa res per facilitar-los el seu desplaçament, provocant una congestió de vehicles que fa impossible transitar pel centre de la vila; tot això al marge, i a la vegada amb la incidència notòria dels renous que provoquen, i els mil-i-un problemes que causa a la gent de la vila tot aquest embull nefast i insuportable. Planyem, així mateix, els guàrdies municipals en servei, els quals, malgrat el seu esforç, es veuen incapaços, en hores punta, de complir degudament la seva tasca.

És per tot això que pensam que la decisió de l'equip de govern del nostre Ajuntament, no és que ja no sigui de per si ineficaç, sinó que amb el seu fatal comportament no fa sinó causar molèsties a tothom, cosa que resulta del tot incomprendible.

A l'estiu és quan més es nota el desordre; però ho repetirem, si és necessari a

Foto: Foto Vidal

— Panoràmica de la circulació al poble, un dia qualsevol d'estiu.

l'hivern. Aquest desgavell no es consent a cap municipi governat per persones mínimament civilitzades. I, aquí, l'Ajuntament dóna un mal exemple als campaners, als

mallorquins i als estrangers que ens visiten. Però, que no sigui per molts anys.

Redacció.

Sa Joieria

Joieria • Rellotgeria

Carrer Major, 3

PERE PUIGSERVER, DOCTOR EN CIÈNCIES

Foto: Foto Vidal

— En Pere Puigserver, que recentment ha aconseguit el títol de Doctor en Ciències per la UIB.

En Pere Puigserver Burguera, de Can Beques, va néixer a Campos el gener de 1965. Amb només 27 anys, ha vist culminada una trajectòria meteòrica a la Universitat de les Illes Balears amb la concessió del grau de Doctor en Ciències, el passat 1 de juny, després d'exposar la tesi a l'edifici de Cas Jai, al mateix campus universitari. La qualificació atorgada pel tribunal, un excel·lent *cum laude*, ve a reflectir el sentit de quasi quatre anys d'intensa activitat i esforç decidit, de preparació responsable i progressió en la tasca investigadora, centrada en els laboratoris de la UIB i de la Universitat d'Estocolm. Becat pel PFPI - Pla de Formació de Professorat i Personal Investigador - al punt d'haver obtingut la Llicenciatura en Biològiques, i amb l'ajut econòmic de diverses institucions, en Pere ha assistit a congressos internacionals celebrats a l'Estat Espanyol i a la resta d'Europa, ha tractat els millors especialistes en el seu camp i n'ha aplegat els fruits en la redacció d'un treball d'alt rigor científic.

No pretenem, per motius obvis, que en Pere ens conti fil per randa les conclusions de la tesi i les possibles aplicacions del seu treball actual, al Laboratori de Bioquímica i Biologia Molecular de la nostra Universitat: no ens ho permeten el caràcter i finalitat d'aquesta revista, la manca d'espai i, sobretot, les lògiques limitacions de l'entrevistador. Tot i això, l'ús de terminologia científica resulta inevitable en alguns moments de la conversa, que evoluciona distesa en una vesprada d'estiu a Sa Ràpita vora la mar generosa que alena...

— Sabem que el Doctorat suposa el més alt reconeixement a un currículum acadèmic sens dubte brillant i exemplar. Ens pots resumir el teu camí, des que vas començar l'ensenyament primari?

— Vaig cursar l'E.G.B. al Col·legi "Fra Joan Ballester". Quant al Batxillerat, tot i que el vaig començar al "Ramon Llull" de Ciutat, vaig decidir acabar-lo a l'Institut de Felanitx. Deixat enrere el C.O.U. arribà el moment d'elegir una carrera... Tenia prou clar que la biologia era el que més m'atreia, i per això vaig

estudiar els cinc anys d'aquesta llicenciatura a la Universitat de les Illes Balears. Al quart curs de la carrera es presentà l'elecció entre les branques Fonamental i l'Ambiental; i vaig optar per la primera -que inclou disciplines com la bioquímica, la microbiologia o la biotecnologia-, vaig passar els dos últims cursos i, un cop presentada la tesina, vaig aconseguir el títol. Les qualificacions obtingudes i el suport d'uns i altres em van animar a preparar el Doctorat. El PFPI concedeix beques en funció de l'expedient acadèmic; la vaig sol·licitar i em va ser concedida sense emperons. L'ajut econòmic acostuma a ser determinant en aquests casos.

— D'on provenen les subvencions que has rebut?

— A més de la beca del PFPI, que inclou dues ajudes per a estades curtes a l'estranger el 1990 i 1991, he rebut el suport de la *Dirección General de Investigación Técnica y Científica* del Govern Espanyol i, alhora, del *Swedish Science Research Council*.

— Quin temps has emprat exactament en la preparació i redacció de la tesi?

— Gairebé tres anys i mig, del gener

de 1989 al maig de 1992.

— Si et sembla, ens pots parlar en termes generals del teu treball: la temàtica, qui en foren els directors, l'experiència a Suècia, etc.

— El títol complet és una mica embrollat: *Regulació adrenèrgica i alteracions per l'obesitat sobre la inducció i degradació de la proteïna desacoblant termogènica (UCP) en el teixit adipós marró "in vivo" i "in vitro"*. En altres paraules, tracta de la purificació d'aquesta proteïna relacionada amb la regulació del pes corporal, analitzada en distins graus d'obesitat a la rata i al ratolí; una part important són els estudis "in vitro" en cultius de cèl·lules del teixit adipós marró, realitzats a Suècia. Els directors de la tesi han estat la Dr. Magdalena Gianotti Bauzá, Catedràtic d'Escola Universitària de Bioquímica i Biologia Molecular, i el Dr. Andreu Palou Oliver, Catedràtic d'Universitat de les mateixes disciplines. La investigació s'ha centrat en el Laboratori de Bioquímica del Departament de Biologia Fonamental i Ciències de la Salut de la UIB, en el Departament de Recerca Metabòlica del "Wenner Gren Institute" de la Universitat d'Estocolm, on hi vaig fer una estada de

sis mesos, realment inoblidable. Viure una temporada al país nòrdic suposa en primer lloc un contrast radical en relació als hàbits de vida mediterranis, començant per les inclemències de l'hivern. D'altra banda, l'eficiència de la gent en el seu treball i els equipaments disponibles donen moltes facilitats. I, sobretot, aquests viatges sempre et permeten de conèixer molta gent que et pot ajudar, autoritats reconegudes en la seva matèria, professors i companys d'arreu del món que sovint t'esperonen a continuar. Es respira un autèntic esperit internacional, fet que ens obliga a tots a parlar i escriure en anglès. Tenc un record especial de certs professors, com Barbara Cannon, membre del jurat que atorga el Nobel de Medicina, o Jan Nedergaard, danès, els quals em van oferir la possibilitat de tornar-hi.

— Penses publicar la tesi?.

— De fet, ja ha estat publicada en gran part o ho serà pròximament, en forma d'articles de variable extensió, en anglès, a diverses revistes internacionals. Hem enviat articles a l'"International Journal of Obesity", al "Analytical Biochemistry", al "Biochemical Journal" i l'"American Journal Physiology". Fruit de la col·laboració amb Cannon i Nedergaard vam lliurar un article a la pròpia "Biochemical Journal", ja en premsa. Conjuntament amb altres nou científics de diferents nacionalitats he publicat també a la "Obesity in Europe 91". Aquest estudi ha suposat una gran satisfacció, perquè els coautors provenen de centres tan notables com La "Université Pierre et Marie Curie" de París, L'Acadèmia Txecoslovaca de Ciències, L'Acadèmia de les Ciències de l'U.R.S.S. i la pròpia Universitat d'Estocolm.

— Qui integrava el Tribunal que va jutjar la teva exposició?.

— Hi havia el cap de Departament de Biologia Fonamental i Ciències de la Salut de la UIB, un Catedràtic de Farmacologia i un de Química Analítica, un Catedràtic de Bioquímica i un professor titulat, provinents de la Universitat de Barcelona, i un Catedràtic de Bioquímica de l'Universitat d'Alcalà, el qual és també Cap de servei de l'Hospital Santiago Ramon y Cajal de Madrid.

— Els nervis poden jugar males passades en moments així ...

Quines foren les primeres impressions, un cop davant el Tribunal?.

— Et diré que no em trobava especialment nerviós. Poc abans havia assistit a un Congrés a Holanda, on vaig haver d'exposar un ponència en anglès; tot i que de bon principi m'impressionava una mica, en vaig sortir prou ben parat i això em donà la confiança necessària per a propers compromisos. Durant aquests anys he participat en altres certàmens - Oviedo, Madrid, Barcelona, Niça; per tant, puc dir que encarava el Tribunal amb una certa experiència.

— És una pregunta frívola, però inevitable: Que sents ara, un cop aconseguit el teu propòsit?.

— És difícil d'explicar. El títol representa l'èxit d'una llarga feina que sovint fa l'efecte de no voler acabar-se mai. És el premi a tota una etapa de la vida, un temps de privacions, sacrificis i desencisos, que només poden ser superats amb la constància en el treball. És la màxima qualificació acadèmica que es pot obtenir, i això sempre és motiu d'orgull.

— Com consideres que són les expectatives de futur de la carrera de Biològiques, en relació a l'àmbit de les Illes?.

— Tot i l'opinió majoritària de la gent, que considera que la Llicenciatura de Biologia té un futur molt incert, la realitat demostra que una gran part del llicenciats que han sortit de la UIB els últims cursos s'han incorporat al món laboral. No obstant, hem de reconèixer que a la Península les grans empreses contracten bon nombre de químics, farmacèutics i biòlegs, fet que no podem imaginar a Balears. Cal que els estudiants no restringeixin la seva activitat a un cercle estricte, que participin en els intercanvis d'alumnes amb altres universitats, que s'adaptin a la competència dels temps que corren.

— Continuem parlant del futur, si et pareix. Quins són els teus projectes immediats, què penses fer d'ara endavant?.

— En el moment de plantejar-me el futur he de considerar un compte pendent sempre empipador, el servei militar. Tenc molts projectes entre mans, com per exemple un estudi post-doctoral a l'estranger. M'agradaria seguir una línia d'investigació amb cèl·lules musculars

cardíacques, als Estats Units, segurament abans de la mili. M'interessa en especial l'evolució d'un programa europeu que enllaça 15 laboratoris d'una sèrie de països -de Suècia a Portugal, passant per França, Itàlia, Espanya, Txecoslovàquia, etc.-, subscrit per les respectives universitats, i entre les quals s'inclou la UIB. De moment, pens viatjar a Madrid -el 25 de juliol- per assistir al "Congrés Internacional de Biologia Cel·lular" que hi tindrà lloc.

— Ja per acabar, suposam que la teva dedicació a la bioquímica no et priva d'altres activitats, d'aquelles afeccions que tothom té. Com acostumes a passar el temps d'oci?.

— Des que vaig començar la carrera no dispo de gaire temps lliure, i la preparació a consciència del Doctorat reclama períodes de dedicació quasi exclusiva. Recordo amb certa nostàlgia aquells partits de bàsquet al Camp Municipal... Sempre m'ha agradat l'esport -no només el bàsquet, també el tennis o el ciclisme-. La pràctica esportiva pot ser un complement ideal de la tasca acadèmica, un sistema eficaç contra la tensió excessiva que puguin imposar les aules.

L'estona s'acaba i la fosca és més closa. Aplec la carpeta ple d'admiració. Molts semblen ignorar la magnitud de la feta, més significativa encara en un poble que necessita fills amb projecció i amb ganes.

Sebastià
Moranta Mas.

L'AJUNTAMENT AMB TU.?! (1a Part)

De tant en tant convé fer una aturada en el camí, asseure's, fer una fumadeta i parlar tranquil·lament de les coses. Això és el que hem intentat fer els autors d'aquest article: Analitzar les coses amb la tranquil·litat que poden donar aquests dies d'estiu. Ara que vénen els dies de festa, de la nostra Festa Major, amb la publicació d'aquest article vos volem convidar a parlar desapassionadament de totes les coses que analitzam i de tantes altres com possiblement ens han quedat dins el tinter, ben segurs que, a nosaltres almanco, el fet de parlar-ne no ens pot fer mal.

ENTRE L'ESPERANÇA I LA DESIL·LUSIÓ

Ara just fa un any que a Campos començava una nova etapa política que, malgrat el vot dipositat a les urnes, tots volíem diferent a l'anterior. I no perquè els passats governs municipals sota el comandament del Batle Vinyola no hagués estat certament positiu -que sí que ho va ser en molts d'aspectes, al manco en un principi- sinó perquè es feia del tot necessari que una nova gent, amb ganes de fer feina, afrontàs amb valentia tota una sèrie de tasques inajornables. I no hi ha cap mena de dubte que la candidatura popular guanyadora de les eleccions, amb en Sebastià Roig al davant, va aportar fortes expectatives i il·lusions. De fet, tot va ser jurar el càrrec i prendre possessió del poder, i començar-se a fer una sèrie de realitzacions que deixaven entreveure aquesta il·lusió. Ha estat un any aquest de forta presència del nostre poble als mitjans de comunicació, en preminència de les bones notícies sobre les dolentes. Això ens ha servit durant

un cert temps, però ara l'optimisme oficial s'enfronta fortament amb el pessimisme no gens amagat del carrer. Que les coses no van bé dins l'economia del nostre poble, no és cap secret. Que hi ha atur al nostre poble ja no ens resulta estrany. Que la il·lusió ha esdevingut desesperança no és dramatitzar les coses. Convé ara idò que facem una aturada al camí i analitzem què és el que passa, i sobretot si hi ha remei.

L'AJUNTAMENT AMB TU

Aquest és el lema triat per l'equip governant per a la propaganda oficial. És un lema bell i en concordança amb les promeses de transparència i de política de portes obertes feta al programa electoral del grup governant.

La realitat, però és ben diferent. Tota la informació està canalitzada pel Batle, qui la dona verbalment. Mai no hi havia hagut tantes dificultats per obtenir informació a l'Ajuntament. S'ha de demanar per escrit tot. L'oposició, per veure qualsevol expedient, ho ha de demanar per escrit.

El Secretisme és l'única ideologia dominant. De fet, mai en la història s'havien celebrat els plens de forma habitual i contínua els dematins, tot impedit l'assistència de públic i rompent amb una tradició, mantinguda fins i tot en els temps més obscurs de la dictadura franquista.

En el mateix sentit, cal destacar en sentit negatiu, el fet de la politització de la vida municipal en dos sentits. En primer lloc, la dependència dels funcionaris municipals -secretari inclòs- del poder polític: Per a la més mínima cosa es remeten al Batle, de manera que ningú pren la més mínima decisió amb absència

d'una ordre concreta ni que sigui per a les coses més senzilles. I en segon lloc, per la politització de la societat civil, de manera que el poder municipal és present a tots els àmbits de la vida social, de tal forma que lluny d'enriquir-la, la fa més pobre i uniformista.. Lluny d'ajudar a la vertebració de la societat civil en aspectes culturals associatius, econòmics, esportius, etc, el que fa és controlar i posar traves a tota iniciativa fora del seu control.

Aquest monopolisme també ha trascendit en la qüestió de la contractació laboral de l'ajuntament. Així, lluny de criteris de necessitat, professionalitat i competència, l'equip de govern ha dui una política de contractació caracteritzada bàsicament per dos fets. Per una part, són altament significatives les contractacions del «personal de confiança», que tot i ésser «de confiança» desenvolupen feines normals a l'ajuntament, la qual cosa significa que varen ésser contractats d'aquesta manera per tal de botar-se concursos o oposicions, convertint-se així en casos d'enxufisme partidista.

Però el fet vertaderament preocupant, per altra part, dins aquest tema és l'increment del nombre d'empleats de l'ajuntament, i si a Campos -els campaners que en definitiva paguen els impostos- poden mantenir una plantilla tan grossa de gent. A ningú se li escapa que són moltes les persones que treballen a un ajuntament de pocs recursos i d'un poble en crisi. I això pot tenir algun benefici electoral, però no deixa de ser un enganapaxes.

Col·lectiu popular.

BODEGA VIDAL

Especialitat en vins de reserva

Carrer Creu, 28 • CAMPOS

PERFUMERIA VIDAL

Perfums i Cosmètica

Carrer Creu, 28 • CAMPOS

Arnau Perelló

Lluc és i representa l'essència d'un poble. Resumeix, simbòlicament i misteriosa el que hem estat, som i volem ésser en el futur. Lluc és la consciència del poble. Lluc ha estat un lloc d'unió entre les Illes.

Pujar a LLuc a peu des de la part forana és un costum ancestral a les Illes.

La tradició, els vells camins de ferradura, els documents escrits a l'arxiu del col·legi des del llunyà segle

XIII, les vetlles de Santa Maria, els goigs de pedra-marbre gòtics, els gravats, els miracles, les llegendes, les cançons populars, en són una mostra perenne.

Per tot això, perquè volem seguir fent poble i continuar l'antiga tradició, l'Associació d'Antics Blavets, que la seva raó d'ésser és LLuc, organitza la XIII pujada a Lluc de la Part Forana.

Els objectius són: sensibilitzar la Part Forana de Mallorca i a les Illes germanes del que representa Lluc, com ha estat i ha d'ésser punt d'unió, seguir la tradició dels nostres padrins i recobrar la nostra identitat com a poble, de germanor, de solidaritat, els

vincles de religió, de llengua, d'història, de futur, que Lluc és i simbolitza.

Associació d'Antics Blavets

ORGANITZACIÓ LOCAL DE LA PUJADA

L'organització local vos convida a participar en aquesta XIII edició de la Pujada a Lluc a Peu de la Part Forana.

Els horaris i actes s'anunciaran, com cada any, en cartells. Si desitjau saber més vos podeu informar sobre itineraris, avituallaments i rebre alguns consells a la reunió que prepararem els membres de l'organització local pels marxaires, la data de la qual també s'anunciarà

en cartells.

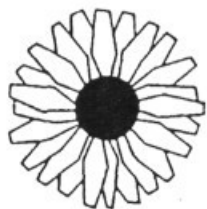
Si teniu ganes de passar una nit de peregrinació, d'aventura, de tenir una nova experiència, anau a inscriure-us al bar Campos, tot just passades les festes de la Mare de Déu d'Agost.

L'organització local vos convida a participar a la Pujada. I com cada any el RADIO CLUB CAMPOS col·labora amb l'assistència als marxaires.

Molts d'anys i fins a la Pujada.

SALUTACIONS MOLT CORDIALS PER A TOTHOM.

BONES VACANCES, BONES FESTES I MOLT BONA PUJADA A LLUC.

SUNFLOWERS

ESCOLA
D'IDIOMES

ANGLÈS, FRANCÈS, ALEMANY, ESPANYOL PER A ESTRANGERS

Nins, nines i adults • Tots els nivells • Grups reduïts

Metodologia activa amb audiovisuals • Professorat natiu titulat

Cursos preparatius Universitat de Cambridge i de l'Escola Oficial d'Idiomes

El mes de setembre continuaran les classes i a més estarà oberta la matrícula per als nous cursos que començaran l'octubre.

Horari d'estiu: Dilluns, Dimecres i Divendres de 9 a 13 i de 18'30 a 21'30

INFORMACIÓ EN EL CENTRE DE CAMPOS

Carrer Major, 12 • 1er. C (Edifici "La Caixa") • Tel. 65.28.98

Oficina Principal: Martí Costa, 4 - 1er. • Palma - Tel. 28.40.03 - 45.41.61

UNA CONVERSA AMB ELS PORTAVEUS MUNICIPALS

- 1.— Si hagués de fer un balanç de la seva experiència personal d'aquest darrer any al Consistori campaner, què diria?
- 2.— Quines coses de les que s'han fet enguany destacaria?
- 3.— Què és allò que ha quedat per fer?
- 4.— Què és allò que s'ha fet i no s'hauria d'haver fet?
- 5.— Després del període transcorregut des de les eleccions, pensa que és possible complir tot el que s'ha promès en un programa electoral?
- 6.— Què en pensa de l'actuació de l'equip que govern al nostre Ajuntament?
- 7.— És evident que el nostre poble passa per una crisi econòmica bastant greu; el sector agrari es troba pràcticament enfonsat, la indústria campanera està en declivi. Què es pot fer des de l'Ajuntament per suavitzar aquesta situació?
- 8.— No pensa que des dels grups de govern s'hauria de donar la mateixa importància als joves que al gruix de població de la tercera edat si tenim en compte que els primers cada cop ho tenen més difícil per accedir al món laboral?
- 9.— Què es pot fer per resoldre el problema de la circulació?
- 10.— Què es pot fer encara en aquests àmbits?:

a) Esports	e) Normalització lingüística
b) Economia	f) Formació d'adults.
c) Urbanisme	g) Assistència social
d) Cultura	
- Dues qüestions d'actualitat:
- 11.— Què passa amb el darrer crèdit —es diu que de 130.000.000— que ha sol·licitat el nostre Ajuntament?
- 12.— Què passa amb el projecte recentment aprovat de canalització d'aigües?
— I per acabar: Les festes d'ara, no són com les d'abans?

ENTREVISTA A PERE ESCALAS: CAP DEL GRUP MUNICIPAL DEL PSOE

— Pere Escalas, Portaveu del Grup PSOE

1.- Que s'hi han de dedicar moltes més hores de les que sembla des de fora de l'Ajuntament.

2.- La canalització d'aigües i l'obertura d'uns quants carrers a Sa Ràpita ha estat una bona feina.

3.- Crear un polígon industrial per poder oferir sòl industrial adequat a les empreses que es vulguin instal·lar a Campos.

4.- Donar la concessió dels "xiriguitos" per més pocs doblers dels que es podien treure i gastar-ne tants en places i faroles.

5.- El programa electoral és un camí a seguir però no sempre es pot dur a terme

fins al final, ja que moltes vegades els temes s'han de negociar i s'han de retocar les condicions un dia per l'altre,

6.- Crec que tots fan el que poden i el que saben per fer-ho el millor possible des del seu propi punt de vista.

7.- L'únic que crec que es pot fer és donar totes les facilitats possibles a les empreses que es vulguin instal·lar a Campos per així poder donar feina a les persones que, a causa de la crisi han hagut d'abandonar la feina que feien abans.

8.- Des de l'Ajuntament realment és molt poc el que es pot incidir dins el món laboral. El que no pot ser és que tots els joves de Campos facin feina a l'Ajuntament. Són les empreses que han de

donar feina i les empreses volen tenir les coses clares per invertir, per això el polígon industrial és molt necessari.

9.- Una solució sense aturar el trànsit pel centre del poble podria ser la d'afavorir la circulació en la direcció Palma-Santanyí els matins, quan la gent va cap a la platja, i fent anar per la circumval·lació els altres, i a l'horabaixa fer-ho al revés.

10.- En temps de crisi econòmica,

mantenir el que tenim ja és un èxit.

11.- Amb el crèdit no hi estam d'acord perquè sembla que l'única partida que té justificació és la del projecte de canalització d'aigües potables, residuals i pluvials; mentre que la del poliesportiu cobert, si no arriba la subvenció no creiem que s'hagi de fer. I les altres partides sembla que són per poder pagar feines sense el corresponent pressupost passat pel ple de l'Ajuntament.

12.- És el més important i necessari de tots els que es poden fer, la quantia de quasi mil milions ho diu, veurem si es trobaran els doblers necessaris per poder-lo dur a terme.

13.- Ara la gent no va tan en darrer de festa, ja que cada dia o cada cap de setmana la gent surt a divertir-se. No és com abans que tothom esperava a les berbenes.

Jaume Lladó • Antònia Serra

Foto: Arxiu Foto Vidal

— *Sebastià Roig, Batle de Campos*

Al Batle de Campos, Sebastià Roig, no li ha estat possible trobar una estona per contestar les nostres preguntes. Esperam poder-vos oferir les seves declaracions en una altra ocasió

SUBSCRIU-TE A RESSÒ ARA !

Ressò ofereix ara una gorra totalment gratuïta a tots els que es subscriguin els mesos de juliol o agost.

No deixis passar aquesta ocasió. Per això basta que umplis el full de subscripció que trobaràs dins la revista i el facis arribar a l'apartat de correus núm. 40 de Campos o al local social de l'O.C.B. : C/ Jaume II, 5, baixos.

I si et fas soci de l'Obra Cultural Balear enlloc d'una gorra rebràs, un jersei amb l'anagrama de Ressò o de l'Obra, també de franc.

ANIMA'T !

..... Segueix ➡

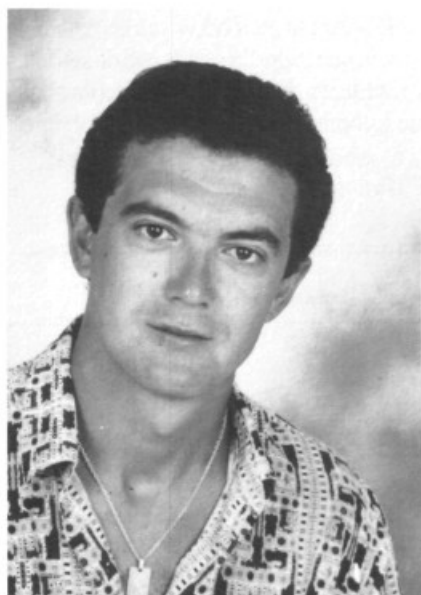
PRODUCTES ADROVER

Carrer Menorca, s/n. • Tel. 65.00.54
07630 CAMPOS

MATERIALS DE CONSTRUCCIÓ MIQUEL LLADÓ

Avda. La Verge, s/n. - Tel. 65.06.75

ENTREVISTA A SEBASTIÀ COVAS ADROVER: CAP DEL GRUP MUNICIPAL NACIONALISTES-PSM

— Sebastià Covas, cap del PSM

1.- Personalment, he de dir que ha estat una experiència bastant enriquidora i interessant. Hem vist com és el funcionament d'un Ajuntament, hem vist com funciona i sobretot, com hauria de funcionar. Hem procurat complir amb la nostra tasca com a oposició, manifestant les nostres opinions, aportant els nostres suggeriments i fent les nostres propostes.

Generalment, la informació sobre la política municipal no acaba d'arribar al poble, de vegades, hi ha interessos concrets perquè no hi arribi massa. La transparència en la gestió municipal que tots esperàvem és més que discutible (plenaris els matins, traves per consultar documentació i obtenir informació, full informatiu poc eficaç, etc) Pels comentaris que ens fan pel carrer, hem comprovat que el PSM de Campos està ben considerat i que la credibilitat i la confiança que ens puguin tenir va en augment. Per això, en termes generals i globalment, el balanç d'aquest any és ben positiu i optimista.

2.- La veritat és que no hi ha res gaire destacable. Just a l'entrada del nou Grup de Govern, es varen fer unes obres mal pressupostades i amb unes condicions econòmiques que probablement haguessin

donat preferència a altres necessitats. S'han parlat de moltes coses, d'intencions, de projectes..., s'ha fet alguna inversió i s'hi han posat cartells, alguna farola, però en realitat no veim una capacitat ni un ordre de prioritats clars ni massa possibilitats viables per dur a terme tants d'objectius i projectes que pareix que s'han de posar en marxa.

3.- És que pràcticament tot està per fer. S'han parlat de projectes, s'han continuat coses que ja s'havien començat a l'anterior legislatura, com són les aigües de Sa Ràpita, i, en resum, hi ha moltes coses en l'aire però moltes coses a fer de diferent volum i d'importància i necessitat diversa.

4.- De vegades per fer-se les coses amb massa precipitació i urgència, i sense haver-se discutit, consensuat i dialogat abans, es fan coses de males conseqüències per a l'Ajuntament i, evidentment, per al poble de Campos. Per posar qualche exemple, podem dir que es va reafirmar l'adjudicació dels xibius de les platges al mateix que ho havia fet irregularment, l'anterior Consistori, cosa que suposa deixar d'ingressar molts de milions al llarg de dotze anys a l'Ajuntament

Un altre exemple pot ser el crèdit per molts de milions de pessetes que s'ha concertat ara, cosa que també és preocupant.

5.- Per part nostra, voldríem que els miracles fossin possibles, però la gent està ja massa desenganyada de promeses electoralistes i comença a distingir allò que és creïble d'allò que són preses de pèl. Ara bé, també hem de ser capaços de ser il·lusos i confiar en utopies per poder tirar endavant.

6.- Per dir-ho de bona manera, diria que podria ser, francament, molt millor. No hem vist que l'experiència en el govern fos cap meravella, més aviat, el contrari.

Podríem posar exemples d'algunes patinades o males gestions que n'han demostrada ben poca, d'experiència.

Amb una millor organització, coordinació i diàleg es podria canalitzar i aprofitar millor la capacitat de feina de tots els membres de l'Equip de Govern i, el funcionament de l'Ajuntament repercutiria, més directament, entre tots, en benefici del poble. Entre altres coses pareix que l'Ajuntament funciona per inèrcia i l'individualisme i personalisme del batle, no és gens ni mica positiu.

7.- L'Ajuntament, certament, no té competències en temes d'economia però el que no pot fer és romandre com un simple expectador, mans aplegades, amb molta preocupació, mentre els pilars bàsics de l'economia camperana, igual que a bona part de Mallorca, se'n van en orris.

L'Ajuntament ha d'assessorar, ha d'informar els ciutadans i els ha de representar i defensar davant qualsevol institució del nivell que sigui. Al llarg d'aquest any, s'ha parlat d'estudis, d'alternatives, de gestions diverses, però a la realitat, a la pràctica ens ha decebut moltíssim.

8.- De vegades, qualcú ha dit que es fa molt de cas a la Tercera Edat, perquè és un electorat fàcil de conquerir. Aquesta i altres coses, fan molt de mal a l'esperit democràtic i adult que tots propugnam. Pensam que els nostres padrins s'ho mereixen tot, però els problemes actuals de la joventut són bastant greus i les atencions i serveis que tenen són insuficients.

9.- En un passat plenari, el Grup Nacionalista va demanar que es fes un estudi per revisar tota la circulació del poble i que s'elaboràs un pla de revisió d'aquest tema. Hi ha molts de problemes en la circulació del poble, especialment, uns dies i unes hores, hi ha molts de punts concrets conflictius i perillosos.

Pensam que no s'ha de tancar la

circulació pel centre del poble, això perjudicaria moltes famílies, sinó que s'han de donar moltes facilitats perquè qui s'hi vulgui aturar ho pugui fer tranquil·lament. Aquesta era la idea per la qual fèiem aquest prec, que considerem un tema important. La resposta del Batle va ser, més o manco, que havia donat ordres als municipals perquè ho arreglassin.

10.- La resposta a aquesta pregunta seria tot un programa electoral que ara no ve al cas. Només diré que amb un poc més d'imaginació i un poc més de bona organització, cosa que no significaria una major inversió econòmica sinó, tal vegada, el contrari, s'hauria de fer molt més en tots i cada un de tots aquests apartats

11.- Hi hem hagut d'estar en contra perquè considerem que un endeutament com aquest ha de ser absolutament necessari i ben justificat. Amb la situació

de crisi en què es troba el poble, s'ha d'anar molt alerta amb els doblers que són de tots i la situació econòmica de l'Ajuntament, ens fa l'efecte que es complica de cada dia més. i això és greu, molt greu.

12.-Qualque dia s'havia de fer i s'havia de començar per aquí: comanar i fer el projecte. És una obra de molta envergadura, està valorat en aquest projecte amb més de 1.000 milions de pessetes i són molts de doblers que seran difícils de pagar tal com estan les coses actualment. Per part nostra, demanarem, ja que s'ha de fer, que la seva execució de posar en pràctica aquestes obres es faci de la manera més convenient, pel poble de Campos en tots els sentits.

13.-Pràcticament idèntiques. Això és un exemple més del fet que les coses han canviat poc. De vegades, amb més pocs doblers es podrien fer coses més originals,

més imaginatives, i que contribuïssin un poc més a fomentar la nostra cultura.

Jaume Lladó • Antònia Serra

Cristalleria CAMPOS

*Jaume
Vadell
i
Adrover*

Carrer Llibertat, 27
Tel. 65.04.20
07630 CAMPOS

SYP

**SERVEI I PREU
SUPERMERCATS**

**GRAN ASSORTIMENT
EN LES NOSTRES SECCIONS DE:**

**Carnisseria • Cansaladeria
Fruita • Peix congelat**

**Carrer Nunyo Sanç, s/n. • Tel. 65.06.83
07630 CAMPOS**

RESTAURANT S'ESCAR

**PAELLA I
PAELLA
DE FIDEUS**

**CARN
I PEIX**

Ses Covetes

SOBRE GUSTS NO HI HA RES ESCRIT

Hores després d' escriure aquestes línies he rebut la notícia, encara pendent de confirmació, que per a les Festes de la Mare de Déu actuaran per segona vegada a Campos, els Ossifar.

Record que l'any passat encara no els coneixia i record també que al concert no hi anava massa il·lusionat i, perquè no dir-ho, amb la mica d' escepticisme característic en mi envers el desconegut.

No descriuré el concert (és obvi que un concert no és per contar-ho) però sí us diré que el meu escepticisme inicial es convertí en expectació, després interès, fins que vaig acabar vivint plenament el que se'n pot anomenar «fenomen Ossifar».

A partir d'aquell dia no em vaig aturar fins que vaig aconseguir que em deixassin el disc per enregistrar-ho, cosa fraudulenta i delictiva, ja ho sé, però solament provisional fins adquirir el compacte on es recullen els seus dos L.P's.

Fa unes setmanes vaig anar al Parc de la Mar a sentir Moustaki. Hi anava ben predisposat: M' havien parlat molt bé d' ell i sabia que és un home d' una llarga trajectòria musical reconeguda internacionalment.

El procés va anar a la inversa aquest pic: a mesura que transcorria el recital, vaig passar de l'expectació a la indiferència, l'avorriment i ja, al final, al nerviosisme.

Per què aquestes actituds tan disperses?

Com a professional de la música he tingut gran interès en saber per què hi ha obres que m' agraden i d' altres que no suport. És clar que cada

obra és un cas concret i té característiques específiques que la fan més o menys atractiva als meus ulls.

No crec que pugui definir amb exactitud perquè m'agrada o desagrada una obra musical però sí que he pogut trobar una característica comú a gran part de les que m' agraden i que si no la tenen difícilment me les empàs: la correspondència entre el que em diuen i el que em pens que em volen dir.

Ossifar em diverteix i em distreu. És una música basada en ritmes estàndard (bolero, rock, rap, pasdoble, etc) que serveix de suport a unes lletres molt particulars i xocants. Aquesta combinació entre una música d' allò més clàssic i una lletra sempre sorprenent i inesperada fa que el resultat sigui encara més divertit. Això és el que pareix que pretén Ossifar i així m' arriba.

No em transmeten pensaments profunds ni estats emocionals elevats. Tampoc no crec que ho pretenguin. Ja va bé.

En el cas de Moustaki, la música que m' arribava era en gran part els casos de melodia simple, revestida amb molts de recursos expressius fàcils, bàsics, el que pel meu entendre la farien més apropiada per acompanyar una lletra planera, sobre sentiments elementals.

No pareix que sigui aquesta la intenció del senyor Moustaki, sinó més bé la de transmetre una ideologia, una forma d'entendre la vida mitjançant unes lletres elaborades les quals requiririen, pens, una música més subtil, més profunda.

— Portada del Compact Disc D'OSSIFAR. « Veintidos canciones ».

Faltaria explicar que entenc per pensaments profunds, estats emocionals elevats, sentiments elementals. No ho faré. No sé si en sabria. De totes maneres esper que m' endevineu la intenció.

Per tot això, pentura podria parèixer que nom'agraden les coses pretencioses, però no és cert. Pens que s' ha de ser ambiciós en la mida de què el resultat que es pugui aconseguir estigui en consonància amb aquestes pretensions.

Tot això ens podria conduir a consideracions del tipus de si una obra d'art ha de correspondre a models transcedents i profunds o pot ser

frívola i divertida. On està la divisió entre obra d' art i simple composició musical (o pictòrica, o literària...)? Una obra d' art ha de ser bella? Hi ha hagut comú denominador de la bellesa al llarg de la Història?...

Per finalitzar voldria deixar clar que en cap moment he volgut fer un judici de valor de l' obra dels Ossifar ni Moustaki. Simplement he volgut parlar un poc sobre les meves preferències actuals i des de la meua percepció. Així doncs, sobre els meus gusts ja hi ha qualque cosa escrita.

Miquel Àngel Aguiló.

Granja Pomar

Tapes Variades

Carrer Major, 2 • Tel. 65.00.48 • CAMPOS

AGOST, TEMPS DE LLUQUETS

Damià Huguet

Als mesos d'estiu hi ha hagut sempre una passió, gairebé eufòrica, per la llum i pels focs, sobretot de nit, quan la foscor domina els carrers de la vila i una fresqueta suau tenyeix els cossos que han suat amb la feina de cada dia. Sant Joan marca l'inici dels focs d'estiu, amb qualche fogueró mig perdut en el pati d'una casa on una festa familiar encén els ànims de tothom. Foc i calor. Llum, claror...

I encara que sembli una contradicció, pel temps que fa, amb tantes hores de sol, és precisament el foc el símbol que dona cosa a tota la gresca estiuenca. L'aigua podria esser-ne el contrapunt. I sobretot la mar, que hi té una relevància immensa, amb orgull. Però resulta inimaginable una nit d'estiu sense foc, sense alè calent d'una flama, petita o grossa, que decori el paisatge quan el sol s'ha amagat darrera les blavoses muntanyes de ponent.

Quan els calçons curts de la meua infància només tenien deu anys les nits d'estiu eren plàcides, asserenades, tranquil·les. La gent scia a la fresca, davant el portal de ca seva, al carrer, conversant amb els veïnats. Minvava el sol i una fosqueta blava tenyia el color de terra socarrada de les cases del poble. Lluïen els estels, i si hi havia lluna plena, una cla-

ror lúcida i densa banyava de llum tots els paratges de les foranies. De nit - deia qualcú - hi veuen millor que de dia. Predominava el silenci, un silenci espès i rotund, únicament trencat pel cant d'un grill amagat darrera una pedra o a la llinda d'una finestra. El silenci, a l'estiu, és enigmàtic, incita a la meditació; no és pot precisar la seva incidència: ens domina. Seure en terra, cloure els ulls, callar. Les nits d'estiu proclamen l'entusiasme de viure a plaer, amb tranquil·litat, oberts de pinte en ample a tothom, encesos davant un cel immens que engrandeix les darreres clarors del dia.

Dues quimeres ens omplien de goig les nits d'estiu: fer fanals amb un meló, i agombolar lluquets vora un safareig. Els melons/fanals eren artillugi ben fàcil d'aconseguir. En uns mesos quan el consum és gairebé diari, no resultava difícil trobar-ne un que havia estat decantat de la taula pel seu gust insípid. Un meló, com es sol dir, només es sap si és bo quan l'han encetat. I, amb aquestes, li tallàvem la corona del capoll i el tastàvem. Si tenia el gust rarenc, o era fat, l'estojàvem per fer-ne una llanterna. Amb delicadesa i molt d'enginy el buidàvem, fins que quedàs únicament la closca, una closca gruixada i groguenca que decoràvem amb dibuixos de flors i llunes tallades amb la punta d'un ganivet. El fermàvem amb dos fils per poder-lo transportar amb la mà i a l'interior hi col·locàvem una espelma de quatre dits de llarg que era la que feia llum, una llum viva, transparentada a través dels dibuixos que nosaltres passejàvem, de nit, pels carrers de la vila, amb orgull.

D'otra interpretació no hi havia. Organitzàvem unes processons, potser paganes, però sense premeditació ni intencionalitat de cap casta, que donaven una llum minúscula als carrers, bellíssima i enigmàtica; amb la gent asseguda a la fresca, la lluna, els estels, i un silenci que acubaria un déu.

La confecció dels lluquets, en canvi, era una feina més complicada i difícil: era feina d'enginyers minuciosos o d'alquimistes molt savis. Però nosaltres ens en sortíem plenament satisfets. Pels mesos de juliol i d'agost hi solia haver tres o quatre sequers que ensofraven albercocs. Uns sequers rudimentaris on hi treballaven jovenets i jovenetes de la vila, xapant albercocs per llevar-los el pinyol i deixar-los estesos al sol damunt canyissos fets de porrasses o de canya. Era una feina rutinària, passiva, estiuenca ferm. I els capvespres observaves aquella esplanada immensa de canyissos amb albercocs xapats, groguencs, de polpa vermellosa, encesos de sol, enormement saborosos després de sortir de l'ensofrador del sequer.

Per ensofrar els albercocs el sofre és, òbviament, l'element indispensable. En un racó del sequer s'hi acaramullaven, en forma de pastilles irregulars i deformes, les sobranques del sofre cuit que, dia a dia, havia servit per deixar els albercocs a punt de posar a peu de taula, immensament olorosos, amb una olor que gairebé acubava, frenètica i sublim.

La confecció dels lluquets era, com he dit, complicada. Devora el safareig fèiem un caramull de terra, una mena de volcà. I a damunt de tot, al

cim, en una mica de clot, hi posàvem els trossos de sofre que, encesos, es fonien i davallaven per una canaleta cap a un clot inferior on donàvem forma als lluquets. Agafàvem el bastó i l'untàvem de sofre, posant-lo immediatament dins la pica d'aigua perquè es solidifiqués; i així fins que es formés una bolla com el puny, que era el lluquet que volíem enllestir.

A l'endemà, a la nit, cadascú agafava el seu lluquet, fet amb una branca d'ullastre, de cola macisa i l'encenfem. Feien una olor seca i entabonadora, però la llum que oferien era exquisida, blavenca i vermellosa. Com en una processó, ens passejàvem pels carrers del poble, que eren de terra, amb macs, encara sense asfaltar. La gent ens mirava satisfeta. I nosaltres vessàvem una immensa eufòria. Aquella llum, aquells estels de claror en la nit d'estiu atorgaven un to de sensibilitat avui inimaginable, deixant al seu darrera una profunda olor de sofre cremat - o d'encens diví - que al·lucinava.

Una gota de sofre calent damunt el peu produïa una cremada dolorosa que durava dos dies, però ningú no en feia massa cas, ens arriscàvem El carrer a les fosques, la gent asseguda a la fresca, qualsevol nit d'estiu. I, així, de cop sec, la llum gloriosa, blava i groguenca, dels lluquets. Tota una glòria, unes vivències que lentament hem perdut. Sura encara ara el foc, uns altres focs lligats perennement a l'estiu, a la calor. La gent de la vila se'n oblida massa aviat de les menudències transcendents, torna com a massa orgullosa.

TRES CICLISTES DE CAMPOS, PORTADORS DE LA TORXA OLÍMPICA

Són tres amics que comparteixen una afecció, la bicicleta. Els diumenges, i també qualche dia entre setmana, surten junts a passejar, fan uns 70 km. recorrent la nostra illa. Entre ells mateixos rivalitzen fent una competició pròpia on no hi ha premis ni campions, només la satisfacció de guanyar un company que consideren més ràpid i demostrar als altres el que poden fer. A la fi tornen a casa tots amics, tots contents, fins el proper dia que surten a córrer. Són uns dels que segueixen la gran tradició ciclista que ha tingut el poble de Campos.

En Pere Obrador, de Can Negre, és empleat de GESA i té 49 anys; en Joan Rigo li diuen de Can Blanquet, fa de pintor i té 43 anys; i, n' Arnau Perelló, conegut com "el benziner" i que té 46 anys, varen ser uns dels 184 rellevistes que el passat dia 23 de juliol dugueren la Torxa Olímpica al seu pas per Mallorca. No varen ser els únics de Campos que tingueren el privilegi de portar la Flama, perquè també la varen dur Maria del Carme Mas, Jaume Baron i Antoni Lladó, però ells ho feren amb bicicleta, una manera de portar-la que no havíem vist a d' altres olimpíades.

Pensem que la participació del ciclisme campaner va ser important, si tenim en compte que hi havia 15 rellevistes en bicicleta dels quals 3 eren de Campos.

— Com ho vàreu fer per dur la Torxa Olímpica?

— J: Va ser cosa de l' Ajuntament. Fa dos mesos, el delegat d'esports va venir a ca nostra i em va demanar qui érem els que corríem amb bicicleta, em va dir que hi havia lloc per dur la Torxa. Així és que els amics que habitualment correm junts en Pere, n' Arnau, en Mateu Ribes, en Sebastià de Sa Parada, vàrem fer la sol·licitud.

— Quin va ser el vostre trajecte?

— J: El meu relleu va ser a les 9:45 del vespre. Vaig començar després de baixar del Castell de Bellver, era el primer que anava amb bicicleta. Vaig agafar el relleu del

darrer que anava a peu, després jo havia de passar d' escolta. Vaig fer els 2'5 Km. tot sol per dins Palma, fins a la sortida, després el vaig entregar a un altre i jo vaig passar d' escolta anant fins al Port de Sóller.

— P: Jo, en canvi, vaig reprendre el relleu a les 10:35 h., al km. 24 de la carretera Palma-Sóller. Ja era baixada, pràcticament vaig pujar damunt la bicicleta i sempre vaig estar frenant, després de fer els 2'5 km. vaig entregar-lo precisament a n' Arnau.

— A: Jo he estat molt emocionat abans i després, però tot el temps que vaig estar damunt la bicicleta vaig anar com a automàtic perquè,

a més a més que era baixada i una bicicleta que no havia vist mai, ens feien anar molt a poc a poc, a 10 o 15 km/h. Només tenies temps de mirar els revolts que venien un darrera l' altre.

— Com eren les bicicletes?

— P: L'organització duia 5 bicicletes i et tocava una d' aquestes. Tenien el manillar per avall i duien un suport a un costat d' uns 60 cm. de llarg per posar la torxa, el suport estava més alt perquè la flama no pegués a la cara.

— Quines emocions vàreu sentir?

— P: Quan t' ho comunicaven no saps ben bé què has de fer, et diuen el número de

relleu, el km. que t' ha tocat... Jo em vaig preocupar de mirar on era el punt exacte, la carretera, el tram que havia de fer...

— J: A mi quan m' ho digueren no li vaig donar tanta d' importància. Però llavors, així com va passant el temps, veus que en té. Quan em vaig trobar allà, dins Palma, tot sol portant la torxa, tot ple de gent que cridava i aplaudia, i a l' entrada del Port de Sóller on hi havia moltíssima de gent, la vorera de la mar il·luminada amb ciris, el tren tot el temps marxant de vora... Tu et trobes allà i t'emociones.

— A: A mesura que s'anava aproximant el dia, m' anava sentint com a important perquè havia de dur una cosa que

hauria de ser una continuació per arribar a les Olimpíades. Però en el tram que em va tocar per anar amb bicicleta, vaig quedar enlluernat. No hi havia gent, tot era baixada, revolts, havia d'estar molt atent a la carretera, però quan vaig tornar a davallar em vaig sentir important per haver col·laborat en una cosa única, que no em tornarà a passar en la vida.

— Sentíeu l'entusiasme de la gent?

— P: Sí, clar. En el nostre tram no n'hi havia gaire degut als revolts, però després la gent et reconeixia i et cridava, et fan molt de cas.

— J: Jo vaig anar per dins Palma, hi havia molta gent però quasi no la veus, vas pensant en anar endavant i, en aquell moment no te'n adones gaire del que passa.

— Què en pensau de l'organització?

— J: Estava bastant bé, tot eren catalans, eren col·laboradors. Hi havia dos

autocars, un duia els rellevistes i els deixava al punt kilomètric que els tocava, llavors un altre a darrera els recollia. Davant dúiem una furgoneta amb els periodistes, càmeres de TV, cotxes de l'organització, Policia Municipal, de trànsit... i darrera una caravana de cotxes, ambulància...

— Hi va haver qualque anècdota?

— A: El campió del món veterà de curses a peu, Antoni Piñá, és de Sóller i va negociar per dur la torxa al darrer tram, però el varen posar segon dels darrers i va haver d'anar amb bicicleta, la gent de Sóller se'n va dur una gran decepció. El pobre home estigué tot el camí remugant dins l'autocar abans i després de fer el relleu.

— P: També es pot dir que n'hi havia molts que duïen els calçons descosits perquè els eren petits, nosaltres dúiem les sabates tres números grosses, era difícil trobar la teva mida de la roba i les sabates.

— D' on us ve aquesta

afecció per la bicicleta?

— P: A mi concretament em ve de quan tenia 12 o 13 anys. A Campos hi havia molts de ciclistes que competien i anava a veure les curses. Llavors vaig estar uns 20 anys sense fer bicicleta, vaig veure que d'altres qualcaven i vaig pensar en comprar-me'n una i sortir en passejar amb ells.

— Participau a qualque competició?

— J: Això del passejar duu també el competir, perquè si surts entre nosaltres sempre hi ha un poc de rivalitat, córrer i competir és el que agrada a tothom. Participam amb els veterans unes 12 o 13 curses a l'any, dins Mallorca, jo he estat Campió de Balears de Muntanya..

— Trobau que s'ha perdut l'afecció que temps enrera hi havia a Campos pel ciclisme?

— A: A nivell competitiu sí que s'ha perdut, ara a nivell d'amics o de passejar crec que n'hi ha més que abans. A

nivell competitiu només hi ha gent gran.

— Què trobau del tancament de la pista?

— P: La pista oberta no faria més ciclistes, de fet ha estat tancada molts d'anys i s'ha tornat obrir varies vegades, a més gent com nosaltres no hi pot córrer, has de menester una bicicleta un poc especial, la pista és perillosa, és molt fina, has de dur sempre una velocitat, pots caure i fer-te mal.

Muntar una escola de Ciclisme sí que seria una bona cosa.

Agraïm a tot tres, la seva interessant conversa que ens ha permès conèixer les impressions que van viure i rememorar aquest moment únic que sempre recordaran, perquè tal com ells ha dit "això és una cosa que només passa una vegada a la vida". Enhorabona!

A. Sitjar
N. Vives

BANCA MARCH

Carrer Antoni Maura, 2 • CAMPOS

CURSOS DE CATALÀ PER A ADULTS

Els períodes estivals sempre conviden a la reflexió del que hem fet durant tot l'any; ara és el moment, doncs, de fer alguns comentaris sobre els Cursos de Català per a Adults, organitzats per l'Obra Cultural Balear i el nostre Ajuntament, que començaren—seguint amb la direcció encetada l'any passat— una altra vegada al nostre poble amb l'arribada de la tardor. És hora també d'analitzar-ne els resultats.

Segurament tots recordau que l'any passat començà per primera vegada a Campos aquesta nova experiència educativa, seguida amb bastant d'èxit i continuada enguany amb més encara. Efectivament, si l'any passat assolírem una inscripció de disset persones per a un curs, enguany s'ha arribat al nombre de vint-i-nou persones repartides en dos cursos —els grups eren de tretze per al grau d'Elemental i de setze per al de Mitjà.

Així, a finals d'octubre, el Col·legi Públic Joan Veny i Clar fou el lloc de trobada entre professor, alumnes del curs passat i nous alumnes, interessats tots en l'aprenentatge de la nostra estimada llengua, tan perseguida, tan oblidada i tan rebutjada encara, però motiu d'interès per a molts. Com l'any passat, la matrícula inicial s'ampliava de cada dia: les tretze persones que assistiren a la primera classe es convertiren en un total de vint-i-nou.

De totes maneres, hem de dir que el començament del curs a Campos va ser un poc problemàtic. Efectivament, el nombre elevat de matrícula no era preocupant, el que sí que ho era era l'existència de dos nivells diferents dins el grup d'alumnes. Aquesta fou la primera idea que se'm passà pel cap quan vaig veure que hi havia antics alumnes i alumnes nous. La veritat és que no sabia quin era el nivell dels nous, però tenia ben clar que els que ja coneixia haurien de treballar el Mitjà—recordau que l'any passat vam fer el nivell Elemental. Aquesta impressió inicial fou corroborada per la

prova que els vaig passar. Efectivament, alguns alumnes no superaren els coneixements d'Elemental i semblava impossible que poguessin seguir un curs de Mitjà. Per altra banda, era evident que els alumnes que tenien aprovat el curs de l'any passat havien de seguir endavant. Així, dins la classe hi havia la meitat de la matrícula d'alumnes de cada nivell.

Amb aquesta diferència respecte al curs passat, he de reconèixer sincerament que les primeres classes foren un poc problemàtiques i no sortiren tan bé com volia. Intentàrem fer els dos nivells —amb dos llibres, fotocòpies, activitats i explicacions diferents— dins la mateixa classe, a la mateixa hora i amb l'espai físic de l'aula distribuït adequadament per a un desdoblament. La veritat és que, tot i que tots hi posàrem tot el que poguérem, el resultat no era satisfactori: sovint un dels dos grups estava aturat i esperava que el professor acabàs amb l'altre grup. A més a més, el grup classe es feia més gros, de cada dia s'apuntava més gent i pràcticament era impossible tenir dins la mateixa classe dos grups de dotze persones que parlaven al mateix temps i que treballaven aspectes diferents amb material diferent. La coordinació de totes les activitats programades se'm feia molt difícil.

Sortosament vàrem arreglar aquest problema. La bona disponibilitat de totes les parts implicades —sobretot de l'Ajuntament i de l'Obra Cultural Balear— va fer que a mitjan novembre tinguéssim dos cursos separats amb horari diferent cada un i independents l'un de l'altre.

Aquest desdoblament va dur implícita una reestructuració dels horaris. Per incompatibilitats d'horari laboral dels diferents alumnes l'horari que vam confeccionar sortia una mica del canon establert de dues sessions d'una hora i mitja per setmana. Però la bona voluntat de tots va fer que tot s'arreglàs: tindríem una sessió d'una hora i una altra sessió

de dues hores per a cada curs —dilluns i dimecres per als de Mitjà i dilluns i dijous per als d'Elemental.

Els dies, les setmanes i els mesos passaven, i les classes se'ns feien curtes. Volfem abraçar un ampli ventall d'activitats, no només les típiques escolars, sinó també les excursions per la muntanya i per la Part Forana organitzades per l'Obra Cultural Balear o l'assistència a activitats culturals — Fira del Llibre en Català, Setmana amb Escriptors, teatre i cinema en català.

En efecte, en aquests cursos s'ha fet molta feina. Els alumnes han tingut l'oportunitat de llegir obres en català, triades per ells, durant les vacances, de les quals després havien de fer un comentari en veu alta i presentar una ressenya al professor. Això ens permetia, a part de familiaritzar l'alumne amb un text llarg escrit íntegrament en català, demostrar que tenim una bona literatura i donar-los a conèixer tant autors mallorquins —Miquel dels Sants Oliver o Bartomeu Porcel— com espectaculars figures ja consagrades de la nostra literatura —Mercè Rodoreda. L'anàlisi de les obres llegides i els comentaris dels alumnes demostraren que el que hem de fer els educadors és avesar la gent a llegir en català. Si tenen al davant una bona obra, la llegiran, encara que hagin d'emprar el diccionari per esbrinar-ne tots els dubtes lèxics.

A poc a poc, amb l'allargament de les hores de sol i una minva més o menys destacable —segons els dies— de l'assistència de l'alumnat, arribarem al mes de juny amb el nou examen final. Enguany ha estat un any de canvis per a nosaltres, atès que es va constituir la Junta Avaluadora de Català, que és l'únic organisme a la nostra Comunitat Autònoma que a partir d'ara expedirà els certificats de coneixement de català i que en farà els exàmens. Ella assumeix totes les competències en matèria d'avaluació de coneixements de català i s'encarregarà

PROGRAMA DE LES FESTES DE LA MARE DE DÉU D'AGOST 1992

Foto: Foto Vidal

”laCaixa”

Inscripcions: Ajuntament de Campos, abans del dia 7.

• A les 20'00 h. Inauguració de l'EXPOSICIÓ I MOSTRA DE BOTÀNICA DE LA VALL D'ULLDEMOLINS, EL MONTANT I LA SERRA DE LA LLENA.
Organitza: Centre Cultural de Campos.
Lloc: Escoles Velles (Cuina de Madó Coloma).

• A les 21'30 h. CONCERT DE PIANO a càrrec de MARIA ESCALAS.
Organitza: Obra Cultural Balear.
Lloc: Sala d'Actes de l'Ajuntament.

• A les 22'30 h. VETLLADA FOLKLÒRICA.
Amb les actuacions dels Grups de la CASA REGIONAL DE MÚRCIA, ESBART DANSAIRE MONTANT D'ULLDEMOLINS (TARRAGONA) I L'AGRUPACIÓ BROT DE TAPERERA DEL CENTRE CULTURAL DE CAMPOS.
Organitza: Centre Cultural de Campos.
Lloc: Plaça de Ca'n Pere Ignasi.

DILLUNS, Dia 10.

• A les 20'30 h. FINALS DEL CAMPIONAT LOCAL DE NATACIÓ.
Organitza: Patronat Municipal d'Esports.
Lloc: Piscina Municipal.

• A les 21'00 h. CONFERÈNCIA I PROJECCIÓ DE DIAPOSITIVES a càrrec d'en JOSEP AMENGUAL (tricampló de Pesca submarina) i MATEU BAUZÀ (President de la Federació Balear de Pesca).
Organitza: Club de Pesca Campos.
Lloc: Club de Pesca Campos (Bar CA'N MIQUEL).

• A les 21'00 h. NATACIÓ PER A MINUSVÀLIDS amb la participació de XAVI TORRES (Campló del Món) i AINA GINARD, representants als jocs PARALÍPICS de BARCELONA '92.
Organitza: Patronat Municipal d'Esports.
Lloc: Piscina Municipal.

• A les 21'30 h. Demostració de NATACIÓ SINCRONITZADA a càrrec del CLUB NATACIÓ PALMA.
Organitza: Patronat Municipal d'Esports.
Lloc: Piscina Municipal.

DIMARTS, dia 11.

• A les 20'30 h. DIADA D'ATLETISME EN PISTA PER A TOTHOM (Aleví, Infantil i Cadet).
Organitza: Patronat Municipal d'Esports.
Club d'Atletisme Migjorn.
(programes a part).
Lloc: Camp Municipal d'Esports.

DIMECRES, dia 12.

• A les 17'00 h. Obertura del MINI PARC D'ATRACCIONS INFANTIL.
Organitza: Federació d'APAS i Ajuntament de Campos.
Lloc: Centre Juvenil s'Escrut.

• A les 22'00 h. TEATRE Companyia XESC FORTEZA.
Obra: «Puja aquí i voràs Porto Pi».
Lloc: Plaça Ca'n Pere Ignasi.

• A les 18'30 h. Partit de Futbol Senior 1er. TROFEU «MEMORIAL MIQUEL BEQUES» entre els equips: Club Esportiu Campos i Club Esportiu Poblense.
Organitza: Club Esportiu Campos.
Lloc: Camp Municipal d'Esports.

• A les 20'30 h. Partit de BASQUET Seleccions Jugadors Club Esportiu Campos.
Organitza: Club Esportiu Campos.
Lloc: Camp Municipal d'Esports.

• A les 21'00 h. MISSA SOLEMNE a l'Església Parroquial.
Predicarà: Joan Còzar, Diaca.
Cantarà: Coral Sant Julià.

• A les 21'45 h. A l'Ajuntament es servirà vi i coca.
Hi queda convidada tothom.

• A les 22'00 h. PROJECCIÓ DE PEL·LÍCULES DE CINEMA AMATEUR realitzades per Gabriel Mayans.
Títols: Pàtria Cabrera.
L'Abat de la Reial.
Viure a Mallorca.
Organitza: «Sa Nostra».
Lloc: Pati de «Sa Nostra».

• A les 23'00 h. GRAN BERBENA JOVE amb l'actuació del Grup «TIEMPO DE SOMBRAS».
Lloc: Plaça de Sa Creu.

• A les 24'00 h. GRAN CASTELL DE FOCs ARTIFICIALS a càrrec del Sr. FRONTERA de Pòrtol.
Lloc: Plaça dels tres Molins.

• A les 24'45 h. Continuació de la GRAN BERBENA JOVE amb les actuacions de L'ORQUESTINA D'ALGAIDA I OSSIFAR.
Lloc: Plaça de Sa Creu. (entrada de franc).

DIUMENGE, Dia 16.

• A les 10'00 h. Sortida de la Plaça Major de les JOIES I XEREMIES.

• A les 10'30 h. Tradicionals CORREGUDES DE JOIES I POLLASTRES amb l'acompanyament de les Xeremies.
Lloc: Carrer Plaça.

• A les 20'00 h. Final del Torneig ROYAL-DARTES.
Organitza: C.D. Bar Balear i Federació Balear de Dards.
Lloc: Bar-Cafè Balear. Carrer Siquia.
(programes a part).

• A les 21'30 h. Projectió del Video: «MALLORCA, ILLA MEDITERRÀNIA» de Mateu Galmés.
Organitza: Obra Cultural Balear.
Lloc: al Pati de Sa Nostra.

• A les 22'00 h. GRAN BERBENA amb les actuacions de BRISAS I TANGO.
Lloc: Plaça de sa Creu.
(entrada de franc).

DIVENDRES, Dia 7.

• A les 17'00 h. CERCAVILES INFANTIL a càrrec del grup ESTUDI ZERO i el Club d'Esplai Parroquial.
Organitza: Ajuntament de Campos i el Club d'Esplai Parroquial.
Sortida de la Plaça d'Es Pou Nou i acabament amb festa infantil a la Plaça de Ca'n Pere Ignasi.

• A les 20'30 h. CAMPIONAT LOCAL DE NATACIÓ
(Proves classificatòries)

Organitza: Patronat Municipal d'Esports.
(Programes a part)
Inscripcions: Piscina Municipal.
Lloc: Piscina Municipal.

• A les 20'30 h. Inauguració de L'EXPOSICIÓ DE PINTURA D'EN MIQUEL AGUILÓ.

Lloc: Sala de Cultura.
Organitza: Sa Nostra.

• A les 20'45 h. Inauguració de L'EXPOSICIÓ-MOSTRA DE BRODATS DE L'ESCOLA DEL CENTRE CULTURAL.

Organitza: Centre Cultural de Campos.
Lloc: Ses Escoles Velles. (Oficina Juvenil).

• A les 21'15 h. Inauguració de L'EXPOSICIÓ DE PINTURA TITO CITTADINI, AMICS I DEIXEBLES.

Organitza: Centre Cultural de Campos.
Lloc: Ses Escoles Velles. (Auditori).

• A les 21'30 h. Inauguració de L'EXPOSICIÓ DE FOTOGRAFIES «FINESTRES DE CAMPOS».

Organitza: Obra Cultural Balear.
Lloc: Antic Bar «La Torre».

DISSABTE, Dia 8.

• A les 21'30 h. CERCAVILES a càrrec de la BANDA DE MÚSICA DEL CENTRE CULTURAL DE CAMPOS.

Organitza: Centre Cultural de Campos
Sortida: de la Plaça de Sa Creu.

• A les 22'00 h. PREGÓ DE FESTES a càrrec d'en TOMEU PENYA i ESCALADA LLIURE DE SA TORRE DE CA'N COS.

a càrrec de S'ESCOLA BALEAR D'ALTA MUNTANYA.
Organitza: Ajuntament de Campos.
Lloc: Balconada de l'Ajuntament.

• A les 23'00 h. RECITAL a càrrec d'en TOMEU PENYA acompanyat pel GRUP GEMINIS.

Lloc: Plaça de Ca'n Pere Ignasi.

DIUMENGE, Dia 9.

• A les 08'30 h. PROVA INTERCLUBS DE PESCA.

XX Aniversari Club de Pesca Campos.
Organitza: Club de Pesca Campos.
Sortida: Bar CA'N MIQUEL.

• A les 10'00 h. GINKAMA RECORREGUT INCÒGNITA INFANTIL AMB BICICLETA.

Organitza: Club d'Esplai i Ajuntament de Campos.

DIJOUS, dia 13.

• A les 17'00 h. CONCURS DE DIBUIX INFANTIL AL CARRER

Organitza: Club d'Esplai i Ajuntament de Campos.
Inscripcions: Ajuntament de Campos, fins dia 12.
Lloc: Carrer Estret.

• A les 22'00 h. Nit de REVISTA CÒMICA MUSICAL

amb les actuacions del Royal Ballet Internacional, Los Paraguayos, Mac Rieki, la Vedette Georgina i les actuacions especials de l'humorista MAGIN i en LUIS AGUILE.
Lloc: Plaça de Ca'n Pere Ignasi (entrada de franc).

DIVENDRES, dia 14.

• A les 18'00 h. FESTA INFANTIL

Organitza: Club d'Esplai.
Lloc: Plaça Ca'n Pere Ignasi.

• A les 20'00 h. Inauguració de l'EXPOSICIÓ ACTIVITATS DE LA GENT GRAN DE CAMPOS

Organitza: Associació de la 3ª Edat de Campos.
Lloc: Local de l'Esplai, de la 3ª Edat. c/ Cosme Mª Oliver.

• A les 20'30 h. Inauguració i ENTREGA DE PREMIS DE L'EXPOSICIÓ CONCURS DE FOTOGRAFIA.

«Aspectes Esportius i Humans» del Semi-Marató Fira de Maig '92.
Lloc: Teatre Municipal.
Organitza: Patronat Municipal d'Esports.

• A les 21'00 h. Partit de FUTBOL SALA REGIONAL BALEAR VI Torneig «Festes de la Mare de Déu d'Agost».

Organitza: Futbol Sala Campos (programes a part).

• A les 21'30 h. CONCERT: Camerata Orquestra de Llevant.

Tenor: Guillem Olivares.
Director: Rafel Nadal.
Organitza: Ajuntament de Campos.
Lloc: «Es Convent».

• A les 22'00 h. Partit de FUTBOL SALA 1ª DIVISIÓ NACIONAL VI Torneig «Festes de la Mare de Déu d'Agost».

Organitza: Futbol Sala Campos (programes a part).

• A les 23'00 h. Gran BERBENA amb les actuacions de Sabor Tropical, Orquestra Mediterrani i Guateque Show.

Lloc: Plaça de Sa Creu (entrada de franc).

DISSABTE, dia 15.

• A les 07'30 h. PROVA DE PESCA PEÇA MAJOR

(Roquer, grumel, volant i submarina)
Organitza: Club Pesca Campos (programes a part).
Concentració: Bar CA'N MIQUEL.

• A les 18'30 h. CARRERES DE CAVALLS

Organitza: Club Hípic Campos.
Lloc: S'hort d'en Blanc.

• A les 18'30 h. TORNEIG D'ESCACS DE PARTIDES RÀPIDES

Organitza: Club Foment d'Escacs.

Casa fundada l'any 1902
Artesania i Qualitat

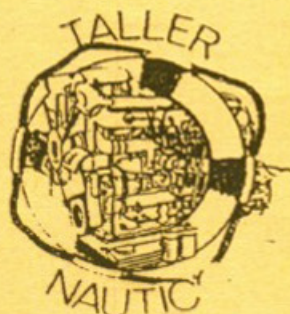
CAMPOS

Carrer Plaça, 20
 Tel. 65.06.06

PALMA

Carrer Manacor, 3
 Tel. 46.79.51

FAX: 65.29.28

COLIVER

MOTORS MARINS
 MUNTATGES I MANTENIMENTS
 COMPRA-VENDA DE MOTORS
 ASSESSORAMENT TÈCNIC

Viviu a Mallorca? No podeu fruitir de la seva mar i de les seves cales? Vos oferim gaudir-ne amb les embarcacions CINQUE 10 OPEN, MARE I SPORT, construïts per ÀRIA YATCH.

Equipament de sèrie:

- Seient pilot amb respaller, seient tripulació i màrques solàrium proa.
- Escala bany inoxidable amb tres graons de teka.
- Volant de tacte suau i cables de direcció.
- Suport comandament fora bord a la dreta del pont de govern.
- Bomba d'eixugament automàtica.
- Bateria i desconnectador.
- Ganxos d'esquí aquàtic inoxidable.
- Compàs.

Característiques tècniques:

Esllora	5.12 m.	Mànega	2.03 m.
Calat	0.28 m.	Cabuda	6 Perso.
Super. útil	5.5 m2.	Pes	294 Kg.
Motorització	40-90 HP FB		

Servei Oficial:

HONDA
MARINE

VOLVO
PENTA

YAMAHA
TOHATSU

T. N. C. OLIVER, Club Nàutic Sa Ràpita,
 telèfon 64.01.99 • FAX: 64.02.21

de convalidar els títols que fins ara ha lliurat l'Obra Cultural Balear.

Amb la Junta Avaluadora de Català s'ha canviat tot el sistema d'avaluació. Els alumnes ja no s'han examinat a la mateixa aula on assistien a classe, no els ha examinat el professor i no els ha corregit l'examen l'Obra Cultural Balear. Han hagut de traslladar-se a Palma o a Manacor —els campaners decidiren anar a l'Institut Mossèn Alcover de Manacor— i el sistema d'avaluació és el més semblant a un altre tipus d'examen conegut per tots: Selectivitat. Efectivament, els alumnes eren identificats amb un número —amb la qual cosa els correctors no sabien de qui era l'examen perquè només veien una xifra—, controlats per examinadors i la part oral era enregistrada a un magnetòfon per tal que uns altres correctors l'escoltassin una altra vegada i la puntuassin novament. Es volia aconseguir el màxim d'objectivitat possible i el mínim de preferències.

La implantació d'aquest sistema, com totes les coses que es fan per primera vegada i que es canvien, espantaven un poc la gent. El nostre cas no era diferent, haver de parlar durant cinc minuts amb un extern i saber que la conversa serà enregistrada cohibeix un poc, traslladar-se a un lloc que es desconeix fa un poc de vessa, però, sobretot, saber que per aprovar s'han de tenir setanta-dos punts d'un total de cent i els resultats —força descoratjadors— dels primers exàmens convocats per la Junta Avaluadora de Català a la convocatòria de febrer els acabava de desmotivar i desanimar. No ens ha d'estranyar, doncs, el baix nombre d'alumnes que s'hi presentaren: tretze.

Els resultats no estat gaire satisfactoris: només la meitat dels alumnes han aconseguit la qualificació d'«apte» —tres d'Elemental i tres de Mitjà. Les causes d'aquest baix nombre d'aprovat, segons el meu parer, és a causa de la implantació del nou sistema avaluador amb l'exigència de 72 punts per aprovar —a diferència de l'any passat en què es demanava un total de 65 punts per aprovar, amb la qual cosa el percentatge d'aprovat fou del 85%. Així, entre els dos anys hi ha set

punts de diferència entre l'aprobat i el suspès, marge en el qual es troben molts dels alumnes que es presentaren a l'examen. Amb aquesta puntuació heu de tenir present que l'aprobat no és un 5 (50 punts de 100), sinó un 7,2 (72 punts de cent). La conclusió que podem treure és que el nivell que es demana és molt elevat per a unes persones que assisteixen a classe per voluntat pròpia, sense cap tipus d'obligació, interessats a aprendre, sovint cansats i amb incompatibilitats d'horari, que es mereixen que se'ls reconegui la tasca feta i no que se'ls desanimi amb aquesta elevada puntuació exigida.

De totes maneres, sé ben cert que ningú no es penedeix d'haver fet el curs. Tothom té una visió molt més àmplia del nostre entorn lingüístic i cultural, a més d'un domini més o manco gros del sistema ortogràfic català. Aquest era l'objectiu que ens havíem proposat.

El curs s'acabà amb un acte de cloenda a les Voltes amb l'actuació de l'Orquestrina d'Algaida on professors i alumnes es divertiren, ballaren i bescanviaren opinions amb altres personalitats importants del món que gira al voltant dels Cursos de Català per a Adults. Per la nostra banda, nosaltres també celebrarem el nostre sopar particular amb bastant animació i ganes de tornar repetir

l'experiència el curs que ve.

És bo dedicar les darreres línies a l'agraïment, i així vull destacar la tasca feta per l'Obra Cultural Balear, que es va preocupar perquè els alumnes tinguessin un llibre de text amb unes fotocòpies d'exercicis que el completaven per poder seguir tot un procés d'aprenentatge, va organitzar activitats culturals diverses i els va passar enquestes per saber com es desenvolupaven els cursos i què en pensaven. Per altra banda, seguint amb l'interès demostrat en l'educació dels adults i en la cultura en general, sense l'ajut, l'esforç i la bona voluntat de l'Ajuntament no hauria estat possible la continuació dels Cursos de Català a Campos ni que enguany se n'hagin fet per primera vegada dos nivells. També hem d'agrair la col·laboració del Col·legi Públic Joan Veny i Clar pel suport material que ens ha ofert —des de l'aula fins al magnetòfon, passant per l'estufa—, el qual ha afavorit que les classes fossin més entretingudes i més passadores al hivern. Finalment, vull expressar el meu agraïment més sincer als alumnes, ells van haver de suportar unes primeres classes no gaire adients i un horari poc avinent, amb algunes sessions massa llargues i pesades. Gràcies per la vostra comprensió i benevolència.

Francesca Ballester

Maria Miquel Nadal

SEGUROS EN GENERAL

- Metges
- Incendis
- Accident
- Vida
- Robatoris
- Jubilació
- Comerços
- Llar
- Embarcacions
- Automòbils, Etc. . .

Carrer Santanyí, 23 • Tel. 65.04.01 • 65.00.89
07630 CAMPOS

JA HAN PASSAT LES FESTES DE SA RÀPITA

Un any més han passat les festes de Sa Ràpita, un any més ha passat el juliol.

Enguany, l'assistència a les festes de la nostra vorera per excel·lència va batre tots els rècords, sobretot al dissabte a vespre a l'hora de la berbena, era pràcticament impossible fer dues passes seguides sense sopegar en qualcú.

I si bé, l'assistència fou massiva, no es pot dir el mateix de la qualitat, que minvà varis enters respecte a edicions anteriors degut, suposam als retalls pressupostaris que s'ha vist obligat a fer l'Ajuntament després de la partida de cavall de l'any passat en què es varen gastar molts, però molts de doblers.

Enllà on es varen notar més aquests retalls fou en els focs, realment ridículs, d'apenes

deu minuts de durada. Valga que el nou invent de la temporada, el fasser amb tronc i tot va aconseguir aixecar alguns crits d'admiració, perquè sinó...

Entremig de la mediocritat cal destacar El Festival Infantil de Cançons en Play Back, organitzat pel Club d'Esplai Parroquial molt divertit i que féu passar una estona ben agradable tant a nins com a pares, el ja tradicional concurs d'arena, organitzat pel Club Nàutic, la berbena de dia 18 i, sobretot, el recital i presentació del nou disc de Música Nostra, tal vegada l'acte més destacat del cap de setmana, tant per la qualitat dels actuant com per l'originalitat que representa. Un bon punt per l'organització municipal.

Foto: Anxiu Foto Vidal

— La Banda de Música del Centre Cultural amenitzar les festes de Sa Ràpita.

El més desagradable de les festes va esser veure com l'Ajuntament col·laborava amb una Ginkana-Recorregut Incògnita organitzat per les joventuts del partit que forma l'equip de govern, les inscripcions a la qual es realitzaven a les dependències

municipals. D'autèntic escàndol es pot qualificar aquest fet i més encara la presència del nostre benvolgut batle Sebastià Roig a un dels controls.

Esperem que no es converteixi en costum aquesta pràctica.

Redacció.

BANC DE CRÈDIT BALEAR

Es Crèdit

Carrer Creu, 9 • Tel. 65.02.48 • 07630 CAMPOS

«NO TOTHOM PASSA PEL MATEIX SEDÀS» ES COMPLIRÀ LA SENTÈNCIA DEL SUPREM EN RELACIÓ AL RESTAURANT DE CA'N PEP DE SA RÀPITA?

Ja fa uns dies s'ha sabut per la premsa diària (suposam que devia ser de la premsa «poc amiga») que el Tribunal Suprem -això va de veres, uep- havia condemnat -així com ho sentiu- l'Ajuntament de Campos per unes actuacions administratives (l'altre dia es condemnaven tres Polícies Locals, ara passen pel tub el Sr. Secretari i el Sr. Batlle) en relació al Restaurant anomenat «Ca'n Pep», situat a Sa Ràpita, el primer quan entren pels qui no ho saben.

Venia la cosa perquè un ciutadà, una persona, un bon home, havia denunciat el nostre Ajuntament una sèrie d'infraccions que estava cometent el Restaurant. I l'Ajuntament, llest que és, va

considerar que no calia ni obrir Expedient per comprovar-ho. Si total el resultat de l'Expedient resultava clar i català a tothom: cosa de no res, de no fer-ne cas. Per tant, per què emprar paper i llapis? Ben mirat, econòmicament, de bones a primeres podia parèixer allò més encertat.

Ara resulta que les persones tenen drets i les institucions, obligacions. Vet aquí! I el Tribunal Superior de Justícia de Balears, ja ho havia dit. Però no estaven conformes. Ara ja no en cantaran pus galls ni gallines. El Tribunal Suprem ho ha dit ben clar (supòs que en castellà): l'Ajuntament va actuar malament i per tant haurà de refer-se..

Només manquen un parell

Foto: Foto Vidal

— Aquest ha estat el lloc sobre el que s'ha pronunciat el Tribunal Suprem, contra l'Ajuntament.

de dades que deman públicament al Sr. Batlle: quan ha costat aquest rosari de plets a l'Ajuntament, quan fa comptes fer complir la llei a tothom a

Sa Ràpita? Esperarem, mentre tant fent un «capfeco» a Na Voltora.

Un rapiter.

ASSESSORIA FISCAL

CAMPOS

Carrer Provença, 34 • 2º • Tel. 65.09.41
07630 CAMPOS (Illes Balears)

RISTALLERIA PERELLÓ

Acristallaments en general

Carrer Palmer, 1 Tel. 65.00.95
07630 CAMPOS

vins bernat

ELABORACIÓ PRÒPIA

embotellador núm. 5929 P.M.

Carretera Felanitx, Km. 1,600
Tel. (971) 65.09.45
07630 CAMPOS
(MALLORCA)

Gremi Boneters, s/n. - Tel. 75.01.00
POLÍGON LA VICTÒRIA
07009 PALMA DE MALLORCA

TRANSPORTS
MESQUIDA

RONDA CATALUNYA, 9 - Tel. 65.01.47
07630 CAMPOS

DESAPAREIXEN LES FESTES DES REDOLET

Jaume Lladó.

A una entrevista concedida a Ressò l'octubre de 1991, Pep Soler, un dels seus més actius organitzadors, ja ens avançava la possibilitat de què l'edició de l'any passat fos la darrera de les Festes Des Redolet, degut, sobretot, a la manca d'ajuda municipal.

Segons En Pep, l'Ajuntament ha fet les orelles sordes a les seves peticions d'ajuda una i altra vegada. Això ha provocat el desencís del grup promotor de les festes, ja que després de quinze anys de celebració ininterrompuda i d'haver adquirit una notable fama entre els veïns de la zona, especialment els de Sa Ràpita, però també els de S'Estantyol.,

— Una imatge que ja no es repetirà: la familiaritat de les Festes des Redolet.

Ses Covetes, Lluçmajor i Campos, esperaven una resposta positiva per part del consistori campaner.

«Al programa electoral del grup de Govern de Campos, el P.P.-U.M.-U.C., hi figurava la potenciació de les festes

de barri, i Es Redolet és una barriada de Campos. Nosaltres, malgrat no estar empaïronats a Campos, hi pagam les nostres contribucions, per tant creim que tenim dret a rebre un poc més d'ajuda», ens manifestava En Pep Soler.

Doncs bé, les seves premonicions s'han complert: enguany l'Ajuntament ni tan sols ha contestat la seva petició d'ajuda. Enguany ja no hi haurà Festes Des Redolet.

PUBLICITAT A RESSÒ: Maria Bauçà. Tel. 65.01.47
Laborables de 17'30 h. a 20'00 h.

**AUTOS
OMÀS**

**COMPRA VENDA
VEHICLES D'OCASIÓ**

Nunyo Sanç, 26 - Tel. 65.24.22 - CAMPOS (Mallorca)

**A DROVER
E LECTRÒNICA**

Tècnic especialista en telecomunicacions

Reparació i Muntatge:

Parabòliques • Alarmes

T.V. Video • Antenes • Hi-Fi

Horari: De 9 h. a 13 h. (Contestador automàtic)

Algua, 17 • Tel. 65.26.86 • 07630 CAMPOS

MODELS

Un dia del passat mes de juliol, concretament un dimarts a les sis de l'horabaixa, hi va haver molt de trull a la platja, en un lloc, però, no molt concorregut, discret, entre Es Trenc i l'Illa Gavina. Tot un equip de fotògrafs i maquilladores hi instal·là els seu bagatge per tal de fotografiar unes models de figura exquisida. La cosa anava de perfums. Una coneguda marca de cosmètics francesa hi va dur tot el seu equip publicitari per tal d'aconseguir el dossier del treball que oferiran la pròxima tardor. Ben segur que pel mes de novembre ja veurem les fotos reproduïdes a moltes revistes: ELLE, MARIE CLAIRE, DUNIA...

EL REI JOAN CARLES

Encara que ara mateix no ho podem concretar és de preveure que el Rei Joan Carles anirà a pegar un capfic de devers Es Trenc en un dia perdut, o cercat, de les seves vacances a Mallorca. Cosa que ja ha fet altres vegades i que, de ben segur, enguany repetirà. Amb Lady Di de

convidada o sense - el príncep de Gal·les és esburbat -, el Rei d'Espanya voldrà tastar la salabror d'aquestes aigües nostres. I a Madrid ens tendran, a tots, una enveja que ni volem dir...

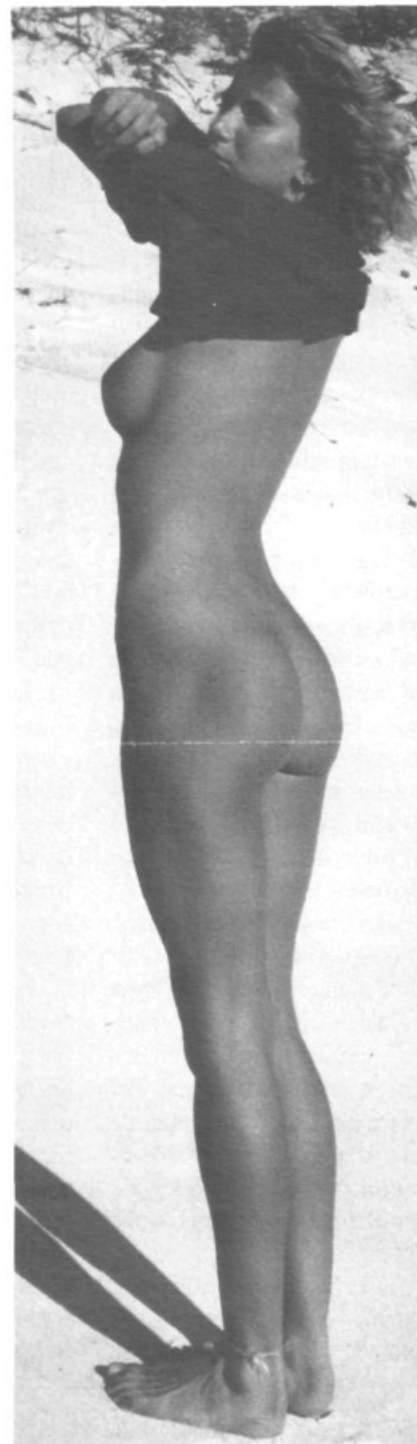
MENJAR UN SARD A SES COVETES

És prou sabut que les aigües de la mar que va des de S'Estanyol a Sa Colònia de Sant Jordi són de les que contenen més grau de salinitat; per això el peix que s'hi pesca és dels salabrosos i sol·licitats de tot el litoral.

Menjar un sard torrat - o un altre peix d'espina gruixada - a qualsevol recer o restaurant (n'hi ha pocs, però bons) de Ses Covetes és una delícia, una feta de la qual no se n'oblida ningú mai. Una tallada d'anfós, dos calamars mig fets, un plat de raors sense escatar, un gall de dos pams amb la cresta ben verda, fa caure les baves a qualsevol. Ho tenim a dues passes; i no ho sabem aprofitar.

CONFIDÈNCIA

Dels moscards ja en parlarem el mes que vé

Va deixar el cotxe a l'aparcament d'Es Trenc i, amb un lleuger bagatge, va partir cap a un lloc concret de la platja, un redol que ja coneixia, just davant Sa Creu d'En Telm. Anava tota sola i possiblement nomia Elisabeth. Feia tan sols tres hores que havia arribat a Mallorca en un vol xàrter procedent d'un aeroport de Londres. Tenia ganes de tastar la mar i el sol ben prest.

NOTA DE L'OBRA CULTURAL BALEAR DE CAMPOS

Com ja deveu saber molts de vosaltres l'O.C.B. - Campos està confeccionant una guia de carrers, comerços i professionals de la nostra vila.

Molts ja heu rebut la visita d'algun dels nostre col·laboradors per proposar-vos la vostra inclusió a l'esmentada guia. Però podria esser que, per descuit, t'haguéssim deixat de visitar. Si aquest és el teu cas i vols aparèixer a la guia, encara hi ets a temps. Per això, només cal que et posis en contacte amb En Joan Adrover al telèfon 65 26 01, o en qualsevol membre de la Junta Directiva de l'Obra Cultural. Això si, només tens temps fins el 25 d'Agost, dia en què tancarem l'edició.

Moltes gràcies per la teva col·laboració.

SES COVETES: UNS EMBUSSOS EN VIES DE SOLUCIÓ

La seva privilegiada ubicació, enmig de dos arenals sense urbanitzar, ha convertit a Ses Covetes en un lloc molt apreciat pels milers de banyistes, estrangers, espanyols i mallorquins, que cada any visiten aquest indret de la costa campanera.

La impossibilitat de desenrotllar urbanísticament aquest nucli urbà a causa de la Llei de Protecció del Trenc ha limitat el seu traçat urbà a uns escassos cinc carrers (si és que algun d'ells es pot anomenar així), totalment insuficients per a donar cabuda a l'allau diari de cotxes que «pateix» la població.

La creació, ja fa uns anys, d'un aparcament públic al clot de s'arena semblava una bona solució a aquesta problemàtica, però, mira com són les coses, anà acompanyada del tancament de l'esplanada de la platja des Freu a l'ús automobilístic, mesura que, per altra banda, molta gent la trobà totalment encertada.

Els escassos llocs per aparcar que són gratuïts i el preu de l'aparcament públic

(400 pessetes) ha estat decisiu perquè molts dels visitants de Ses Covetes intentassin deixar el cotxe a qualsevol banda, de qualsevol manera, amb el consegüent perjudici per a la circulació. Aquesta «picaresca» havia estat més o manco controlada en temporades anteriors per la Policia Local de Campos, la qual, bloc de multes en mà, dissuadia els possibles infractors.

Enguany, emperò, semblava que l'Ajuntament s'havia oblidat de regular el trànsit al nucli coster, deixadesa que originava que es deixassin els cotxes a les dues bandes de la carretera, amb els corresponents embossos a l'entrada de la població.

Aquesta realitat no proporcionava, ans el contrari, cap bona imatge a Ses Covetes i era motiu de queixa d'aquelles persones que, directament o indirectament, en treuen algun benefici de l'explotació turística.

Sembla, però, que a l'hora d'escriure aquestes retxes, l'Ajuntament ha tornat, o està intentant tornar, l'ordre als

— Cada cap de setmana es repeteixen els embossos a Ses Covetes.

carrers coveters, impedit que els vehicles, o millor dit, l'excés de vehicles faci malbé la tranquil·litat d'un lloc que és residència d'estiueig per

alguns i font d'ingressos per altres.

Redacció.

Cafè Balear

Entrepanes i Tapes variades
Disposam de torradores

Carrer Síquia, 30 • Tel. 65.27.55
07630 CAMPOS

Matisos GALERIA D'ART

Horari: de 20 h. a 22'30 h.
OBERT TOTS ELS DIES

Avda. Primavera, s/n. • Tel. 65.60.43
07638 COLÒNIA DE SANT JORDI (Mallorca)

Taller i Servei de Pneumàtics

M. BORDOY

Venda i Reparació de Pneumàtics
Equilibrat Electrònic
Servei de Reparació Vulcanitzats

Carrer Victòria, 57 (Cantonada Carrer Felanitx)
Tel. 65.21.93 • CAMPOS

CAMPOS D'UN TEMPS

De motos no en tenia tothom, en aquell any quan el telèfon encara només tenia tres números. Els més joves, en edat de conduir, feien passes curtes per a veure satisfet un somni llunyà, per a molts impossible. I la gent de casa bona, amb un patrimoni considerable i bones rendes, s'impacientava perquè li arribés el SEAT 600 que feia deu mesos havia sol·licitat.

En Joan Albons va esser tot un capdavanter en aquests trulls, i segons sembla venia motos de molt bona qualitat, que satisfien a tothom i que molts desitjaven. Predominaven les BULTACO i MONTESA, tota vegada que les GUZZI havien decaïgut una mica en benefici de les motos VESPA, que sempre varen tenir, i tenen, un bon mercat.

Devora Plaça, o davant els cafès més cèntrics de la vila, hi lluïen, ben aparcades, aquestes motos d'estructura gens espectacular però del tot representatives d'un temps on no es podia anar més enllà de l'imprevist. Així, senzillament, tothom es conformava perquè altre remei no tenia. Aquell any de les darreries del franquisme la policia dipersava manifestacions d'estudiants a les Universitats; i a les escoles de la vila era del tot prohibida i marginada la nostra llengua - diguem-li campanera, mallorquina o catalana -. Qüestió de noms. Les motos, però, eren tota una eufòria.

d.h.

**CURS
D'INTRODUCCIÓ
A L'INFORMÀTICA**

**CURS DE
MICRO-INFORMÀTICA**

**CURS DE GESTIÓ
EMPRESARIAL**

**CURS DE
PROGRAMACIÓ**

CURSOS PLEGABLES D'INFORMÀTICA

Perquè els cursos es pleguen segons les teves necessitats?

Perquè tú tries l'HORARI (des de les 16 h.)
Perquè tú selecciones el NIVELL D'ESTUDI
Perquè tú decideixes la DURADA
Perquè tú fixes el PREU (des de 10.000 Ptes.)

Com són els cursos CAE?

- **INDIVIDUALITAT**
 - Tú aprens en el teu propi ritme, sense dependre de la marxa d'altres alumnes
 - Un ordinador per tu tot sol des del primer dia
- **PRÀCTIC**
 - Amb preguntes i exercicis en totes les lliçons.
 - Amb texts al final de cada tema.
 - Tots els cursos inclouen pràctiques amb aplicacions informàtiques reals.
- **EXPERIÈNCIA:** Més de 100.000 persones a tota Espanya han seguit aquests cursos.

Per a més informació, no dubtis amb contactar amb nosaltres:

Carrer Camí de Mar, 33 • Tel. 65.20.25
07630 CAMPOS • Mallorca (Balears)

Pere Escales
Portaveu del PSOE

Tothom diu que estam en crisi. Les expectatives de creixement econòmic que el govern de Felipe González havia previst no s'han acomplert. Això vol dir que els doblers que havien d'entrar amb els impostos amb què es graven totes les activitats econòmiques (I.V.A., Impostos Municipals, de Societats, etc) seran més pocs que els prevists pel Sr. Solchaga i s'hauran de reduir

les inversions en tot allò que es pugui i augmentar els impostos per compensar la manca de doblers per pagar les inversions ja compromeses.

La manca de diners no afecta solament el govern de l'Estat sinó que afecta totes les institucions públiques i entre aquestes l'Ajuntament de Campos.

L'equip de govern de l'Ajuntament de Campos sembla que no se n'ha adonat que la crisi és de totes les institucions, ja que en lloc de reduir despeses sembla que les augmenta d'una manera poc selectiva i amb unes prioritats que des de l'oposició discutim

obertament: ¿era necessari arreglar les places i gastar-hi els milions que s'hi han gastat?; ¿és convenient endeutar-nos per construir un poliesportiu cobert sense tenir la seguretat de rebre els 40 milions del M.E.C.?; ¿No podríem passar igual amb unes faroles una mica més econòmiques?

Hi ha inversions que sí que creim que són més necessàries com per exemple dotar Campos d'una bona xarxa d'abastiment i sanejament d'aigües potables i residuals; en aquest cas hi estam d'acord encara que el poble s'hagi d'endeutar (per la magnitud de les obres).

Ara bé, per petites reformes i despeses de manteniment hem d'anar amb peus de plom ja que tota obra d'infraestructura suposa després destinar-hi uns doblers de per vida pel seu manteniment (operaris, materials, etc) i tot el que suposa una disminució del capital per a futures inversions i més endeutament. Al final no quedarà més remei que augmentar els impostos per poder pagar els préstecs realitzats ara. Tal vegada haurà de ser un altre equip de govern. L'equip de govern actual farà les obres (posarà les primeres pedres) i les pagaran els que vindran darrera.

EDEN
*** PARADIS ***
DE CA'N TONI

Carrer Espalmador (Esq. Punta Grossa)
Tel. 65.91.74 - CALA D'OR - MALLORCA

El primer establiment de Mallorca amb un sistema revolucionari de preparar la carn al "grill".

La carn no perd les seves propietats vitamíniques perquè aquest sistema no deixa desprendre líquids.

Consisteix en fer la carn amb la pressió del vapor de llenya cremada.

Sense flamarades ni fums.

ÚNIC A MALLORCA

RENAULT
CAMPOS

Joan Artigues Rigo

Compra Venda de vehicles nous i usats
Taller mecànic, planxa i pintura

SERVEI DE GRUA
COTXES DE LLOGUER

Antelm Obrador, s/n.
Tel. 65.02.62 • Fax. 65.04.00
Tel. Mòbil. 908-63.81.99
07630 CAMPOS

ES CA

Guim Ferrer "Lluent".

Aquesta vegada vos vull parlar des ca, que és un animal que sempre ha tengut s'anomenada de ser molt sabut, de nas molt fi, bon guardià de la casa, bon servent i amic de l'amo.

Moltes vegades en veim d'abandonats pes carrer o morts per sa carretera. Un ca no es mereix això ni tenim dret a tractar-los així.

Quan jo tenia tretze anys, estava llogat a foravila. Teníem un ca bord que nomia Salmerón i tot d'una que entrava gent esterna dins sa finca ja avisava. En Salmerón i sa moixa menjaven dins sa cuina, dins un plat perhom.

A Mallorca tenim es ca de bestiar, entenent i present, i molt fort, que és un ca pastor. Tenim es ca de caça, d'aglapit, eivissenc, que és el rei de sa pleta. Tenim es ca llebrer, que caça pes pla. I també es ca me, perdiver, de tir al vol i de nas molt

fi. I tenim es ca de bou, que s'usava un temps per a fer bregues i era molt mal de pelar. I no podem deixar es ca rater, petitet, de pèl molt curt, festós, amic de tothom. Ara veim també moltes altres races estrangeres, però noltros mallorquins no podem fugir d'aquests que he dit.

A continuació vos vull mostrar aquesta llista de refranys mallorquins que he escrit (al 1982) i que anomenen es ca:

- Quan es cans lladren, qualche cosa hi ha.
- Estic més avorrit que un ca d'onze anys.
- Pareix un ca sanat de fresc.
- Anam més curts que na Mena de córrer
- És més fred que un nas de ca.
- Al.lot i ca, coneix qui bé li fa.
- Anar més content que un ca amb un os.
- Només se barallen es cans.
- Qui ho estoja per demà, ho estoja pes ca.
- És més llest que sa Cussa d'en Masico, que treia sa carn de s'olla.
- Que vares ser tu que matares sa Cussa d'en Noreta?.
- Té més barra que es Ca d'en Pinyol.
- Fa més olor que un ca mort.
- Ca pelut i no vas d'aigo.
- A un ca vell dius quis quis?
- A on vas? — A fer un ca coix.
- Estic més desanat que un ca.
- Ca magre, tot són puces.
- Ca vell, tot són mosques.

— És més dolent que sa carn de ca.
— Són pitjor que es ca i es moix.
— Cans i moixos, no hi ha més que unglades.

— Ca que lladra no mossega.
— Ca sadoll no caça.
— Si fos ca et mossegaria.
— Gràcies?, un ca se'n va morir, de gràcies.

— Està puta es ca d'es conco.
— Un ca sempre és ca.
— Es cans fugen d'es garrot.
— Quantes voltes fa un ca abans de jeure's? Ses que vol.

— Morta na Linda, morts es quissos.
— De llàgrima de dona i coixera de ca, no vos ne podeu fiar.
— Passa fora ca, que no em facis errar.
— Bona vida té un ca si li donem menjar d'hora, bona vida té sa nora, si li deixen comandar.

Es Campanar

Autoservici Carnisseria

Cantonada Carrer Major, Carrer Sant Julià
Tel. 65.07.69 • CAMPOS

CRESPO OPTIC
DIPLOMAT

NUNÓ SANÇ, 14
TEL. 65.26.37
07630 CAMPOS

"Juana de Arco"
Obra de Teatre
representada
per un grup
d'ex-alumnes de
les Religioses
Franciscanes
de Campos,
l'any 1934

- 1.— Francisca Ballester Mas (de Ca'n Catoi) †
- 2.— Apol·lònia Ginard Picornell (de Ca'n Carol)
- 3.— Margalida Prohens Ballester (de Sa Creu)
- 4.— Catalina Ginard Picornell (de Ca'n Carol)
- 5.— Maria Ginard Burguera (de Ca'n Serrellé)
- 6.— Antònia Femenias Garcias (Femenies) †
- 7.— Joana Vidal Ollers (de Ca'n Beca) †
- 8.— Francisca Aguiló Pomar (de Ca'n Rosa)
- 9.— Lluïcia Vidal Ferrer (Fideuera) †
- 10.— Magdalena Vidal Ollers (de Ca'n Beca)
- 11.— Francisca Vidal Vadell (Retratista)
- 12.— Francisca Lladó (Roca)
- 13.— Lluïcia Rubí Mas (de Ca'n Rubí d'Es Tren)

PUBLICITAT A RESSÒ: Maria Bauçà. Tel. 65.01.47
Laborables de 17'30 h. a 20'00 h.

CA'N MELERO

FRUITES I VERDURES
CONGELATS • FRUITS SECS
PRODUCTES DIETÈTICS
VINS A GRANEL
POLLASTRES A L'AST

Carrer Ferrocarril, 1 • Tel. 65.06.30
07630 CAMPOS

ELECTRODOMÈSTICS

ANDREU GINARD

Qualitat i Servei

Descomptes especials a novis

Carrer Creu, 25 • Tel. 65.03.33 • CAMPOS

PER L'AGOST MENJAR FRESC

Aquests mesos d'estiu, quan la xafogor ens asfixia, la veritat és que no ens fa molta il·lusió posar-nos davant d'un plat de sopa ben calenta.

Molt més adequat per aquest temps són els plats frescs, entre els quals destaquen les ensalades, la més mallorquina de les quals és el conegut trampó, amb tomàtiga i pebre o poma.

Una bona ensalada, acompanyada d'un vinet rosat ben fresquet farà les delícies dels nostres convidats, molt més que qualsevol sofisticat plat calent que causaria l'admiració dels nostres comensals a una altra estació de l'any.

Per això a la nostra secció de les receptes del mes vos proposam uns plats fresquets, fresquets.

LES RECEPTES DEL MES:

ENSALADA DE MELICOTÓ I MONGETES

- 1/4 Kg de gambes.
- 300 gr. de mongetes.
- 250 gr de melicotó en almívar.

PER A LA SALSA:

- mig pot petit de confitura. de melicotó.
- 2 cullerades grans de mostassa Dijón.
- 1 cullerada gran de maionesa.
- 1 cullerada de pebre verd.

Es talla el melicotó a quadrets i es deixen escórrer les mongetes i les gambes que també es tallen i se li dona una bullida. Quan està tot ben frit es mescla i es

trempe amb la salsa. Es pot decorar amb kiwis, maionesa i mongetes.

ENSALADA DE KIWIS, TOMÀTIGA I CUIXOT

- 1 Kg de tomàtigs.
- 200 gr de cuixot dolç.
- 200gr de kiwis.

SALSA VINAGRETA

- 1 pot de mostassa Dijón.
- 1 cullerada de sucre.
- un poquet de fonoll.
- 1 vermell d'ou.
- oli d'oliva

Bàrbara Monserrat

Distribució de Begudes

SILVESTRE GINARD

Vos oferim:

- COCA • COLA
- SUCS
- CERVESES DAMM
- AIGÜES MINERALS I DE MANANTIAL
- VINS UNIÓ

Travessera Carrer Nord, s/n. • Tel. 65.23.03
07630 CAMPOS

A CAMPOS MOBLES SALAS

Miquel Vidal Mas

Carrer Bisbe Tallades, 11 • Tel. 65.07.58
07630 CAMPOS (Devora l'Església)

OFERTA ESPECIAL JUNY, JULIOL I AGOST

Amb una encimera de regal
amb cada moble de cuina

**Mides i pressuposts
gratuïts
sense compromís**

VISITI'NS!!

SEBASTIÀ SALOM I MAS**VINT-I CINC ANYS DIFONENT LA PARAULA DE DÉU.**

Foto: Foto Vidal

— En Sebastià Salom, un capellà compromés amb el món.

El capellà de Cas Ferrer Coix va néixer fa 48 anys. Els seus pares són en Gabriel Salom i Oliver (de Ca's Ferrer Coix) i n' Antònia Mas i Julià (de Ca'n Pedreres). Té un germà major que ell, N' Antoni que és enginyer industrial, casat, amb dos fills i que viu a Bendinat (Calvià).

En Sebastià va fer els seus primers estudis a ca les monges dels Sagrats Cors i més tard a l' Escola Parroquial. Als 10 anys va començar els estudis equivalents al batxillerat al Seminari Menor de Ciutat. Després d'això començà els estudis de Filosofia i Teologia al mateix centre, fins que l' any 1965 va anar a acabar-los a la Universitat Pontifícia de Comillas, per aquella època a Santander.

El varen ordenar capellà el dia de Pasqua de l' any 1967, ara ha fet 25 anys. Els dos primers anys de capellà va estar destinat al Port d' Andratx. Després d' això va passar 5 anys a Burundi (Àfrica Central) amb un grup de missioners mallorquins. Posteriorment, treballà a Sa Pobla durant sis anys més, i d' allà se'n tornà a Burundi per quedar-hi encara tres anys més. Tornat de l' Àfrica va servir la parròquia de Santa Maria la Major d' Inca. I des de fa uns quatre anys és a Santanyí amb les funcions de Rector.

Els dos primers anys també es cuidà de la parròquia d' Es Llombards i els dos darrers de la de Sa Colònia de Sant Jordi.

Asseguts al voltant d' una tauleta a la casa dels seus pares a la Plaça de Sa Creu, vaig conversar una estona amb en Sebastià i repassàrem uns quants temes que he cregut que et poden interessar, lector.

Jo no havia tractat mai en Sebastià, tot i que som d' una edat semblant., i diria que en el poc temps que asseguérem junts se'm va mostrar molt obert i sincer, i sabent ocupar el lloc que té en aquesta vida: el lloc de qui ha estudiat l' Evangeli i el transmet de paraula i fet als qui l' enrevolten. Que aquesta funció seva trobi o no audiència majoritària entre el poble és el resultat de moltes circumstàncies confluents. De totes formes, una cosa important vaig aprendre: la paraula d' en Sebastià és digna d' escoltar, s' ho paga una conversa amb ell sobre temes poc tractats dins la vida diària, però que són bàsics dins la nostra existència: què és la vida, qui és Déu, què som nosaltres, la mort... Temes que han de ser escoltats amb esperit crític, com ho hauria de ser tot en aquest món, però que han de tenir constantment en consideració per part d' aquells que cerquen més lluny dels missatges televisius, periodístics, polítics, etc. I aquesta pràctica d' escoltar encara seria més perfecta i enriquidora si es donàs recíprocament. Vull dir que el diàleg poble-església, tan necessari dins aquest món tan materialitzat, encara està molt descuidat. Qualcuu hauria de començar a fer les primeres passes per connectar més amplament la saviesa popular amb la d' aquestes persones que han fet de Jesucrist el seu motiu de vida.

— Podríem començar parlant de com veus la vostra funció dins la societat.

— Els capellans hem hagut de desenrotllar dues funcions simul-

tàniament: el paper de suplència, organitzant activitats esportives quan no n' hi havia, escoles parroquials quan no existien centres escolars, etc. funció que és molt més clara i patent dins la nostra activitat missionera, en la qual hem d' atendre aspectes sanitaris, humanitaris, etc. Però la nostra funció específica no és aquesta, sinó la de donar a conèixer l' Evangeli, continuar explicant el missatge de Jesucrist. Fet i fet, les dues tasques tenen el mateix arrel: una entrega amorosa al més necessitat, segons el missatge de Jesucrist, i és en aquest sentit que el capellà també ajuda i organitza coses dins els terrenys on creu que més falta fa.

— Estàs satisfet de la teva tasca com a capellà o et sents d' alguna manera insatisfet? T' havies imaginat que la teva funció podria duplicar amb més efectivitat l' exemple de Jesucrist? Et sents realitzat?

— Els darrers anys, els capellans hem passat una crisi d' identitat, i possiblement encara la passam. Alguns s' han secularitzat, altres han abandonat la vida religiosa, i tot això crec que és un signe del nostre temps, dels canvis de la societat. Ara, parlant del meu cas personal, allà on m' he sentit més autorealitzat ha estat a l' Àfrica, on hi he estat durant vuit anys. Allà toques amb les mans que el teu paper de capellà és molt acceptat, és molt desitjat i que la teva feina és valorada per la gent. A Mallorca, la sensació és bastant diferent. No veig tan clarament que la nostra feina sigui reconeguda. La societat ja no és massivament catòlica, almenys en la pràctica habitual. I en aquestes circumstàncies és més difícil trobar-te a gust, però ho veig com una situació de repte que hem d' acceptar. L' església, o els cristians "no estan cridats" a ser tothom, sinó un grup que viu un ideal i intenta de dur-lo a la pràctica diària.

— Trobes que connectau amb la gent que s' acosta a vosaltres? Hi ha una comprensió clara del que intentau aportar als creients de la teva parròquia?

— Amb un petit grup, sí. A la meua

parròquia hi ha un grup de gent més compromesa que mai. Però aquesta distinció entre cristià compromès i cristià més passiu, la trobam dins qualsevol grup social. Una associació cultural no connecta mai amb tot el poble: no tothom se sent igualment identificat amb la mateixa ideologia política...

— A partir d'aquesta situació que descrius, et voldria plantejar aquest interrogant: si vosaltres sou persones amb anys i anys de preparació, amb freqüents reciclatges, i sou de fet els ponts espirituals entre la paraula de Déu i el poble, què és el que falla? Si les ensenyances de Jesucrist realment ben enteses són alliberadores, tranquil·litzadores, donen llum, coratge i ganes de viure, com t'expliques que el poble no assimili amb més facilitat el missatge cristià? Quines dificultats trobau per transmetre la paraula de Déu?

— Tornam a la situació que t'he explicat abans. A la darrereria del segle XX no es pot esperar que tota la gent estigui dins la mateixa línia, no tothom té les mateixes idees polítiques ni les mateixes idees morals. Dins el poble trobam distintes visions de la vida i de la societat. I el mateix procés es dona dins l'església: no podem esperar que tothom s'avengui amb la missió de l'Església o amb el missatge de l'Evangelí. Així i tot em consta per comentaris de gent de Santanyí, a la qual consider preocupada per donar un sentit a la vida i mitjanament intel·lectuals, que l'únic lloc on es pot escoltar una versió alliberadora, sense mediatització, sense propaganda ni interessos econòmics o publicitaris, o de vot, és a l'església. La gent ve a l'església per a rebre paraules de llibertat autèntica, sense spots publicitaris que interrompen el sermó. Per altra banda, la demanda que tenim de serveis religiosos també és freqüentment de caire social; un casament dins una església ben il·luminada, amb flors i música és més espectacular que el matrimoni civil. En canvi, el que jo desitjaria és poder dedicar una part de la cerimònia a cercar el sentit transcendent del matrimoni, però això no se'ns demana amb la freqüència que voldríem. I el mateix puc dir d'altres actes socio-religiosos, com les primeres comunions...

— Si et demanen que expliquis

resumidament quin és el sentit de l'existència humana, com ho fas?

— Dic que crec que vivim per participar de la l'obra creadora de Déu. Déu va voler fer un món bell, agradable i vol que participem de la seva perfecció, i que li ajudem a millorar aquest món. La Terra no és perfecta, Déu va crear el món imperfecte i vol que la gent l'ajudi a perfeccionar-lo. Per tant, diria que la nostra funció en el món és arribar a desenrotllar tant la nostra intel·ligència que ens acosten de cada vegada més a la intel·ligència divina.

— I quin és el concepte de Déu per a tu?

— La perfecció màxima en tots els aspectes. Déu no és una idea abstracte, tot i ser un ésser que no podem imaginar-nos degut a què la intel·ligència humana encara no està prou desenvolupada. Però que des del moment que participam de la intel·ligència superior tenim al nostre abast la possibilitat de créixer i acostar-nos-hi. I el mateix podríem dir de la bondat; Déu és un ésser bondados per excel·lència. I nosaltres podem participar també d'aquesta bondat. I a tot això ens ajuda el missatge i l'exemple de Jesucrist.

— Encara no fa dos mesos a una presó nord-americana varen executar un acusat de violació i assassinat. Hi va indicis de què era innocent, i no seria el primer cas d'execució errònia. És això Justícia o hi ha una Justícia superior a la d'aquest tribunal de persones?

— Des del meu punt de vista, hi haurà un judici més definitiu, en una altra ocasió. Un altre dia, si aquest home és innocent Déu li ho considerarà. Però la justícia humana no sempre s'avé amb la Justícia divina. Basta recordar que Jesucrist fou jutjat i executat com a criminal. A part d'això, l'Església és contrària a la pena de mort. El judici definitiu damunt la vida d'una persona mai no l'hauríem de poder fer els humans... Tant de la vida com de la mort hem de deixar a Déu la darrera paraula. I talment com els capellans ens oposam a la pena de mort, també ens oposam a l'esvort.

— Què penses del resar? Pregam així com cal, o hi ha maneres més profundes o efectives de fer-ho?

— Jo distingiria les formes oficials que l'Església té per posar-nos en contacte amb Déu que són més institucionals i

organitzats des de temps antiquíssims sense que això vulgui dir que no hi pugui haver d'altres sistemes de pregària millors. A part d'això, crec que uns moments de recolliment sincer, fets en família o amb els amics unes quantes vegades al dia, abans de les menjades o en haver d'anar a dormir, també és molt efectiu i serviria de molt bon exemple als fills. I el sentit de tot això és senzillament demanar o agrair a Déu quelque cosa.

— Què dius a una persona que és a punt de morir-se? Com l'ajudes a un ben morir.

— Mira, fa uns quinze anys, a Sa Pobla, vaig anar a extremunciar una dona que els familiars ja donaven per morta. Així i tot m'hi vaig acostar i li vaig dir: "En aquests moments hem de demanar ajuda a Déu i que vos obri les portes del seu regne. Demanau-li perdó per tot allò que no hàgiu fet bé". Me'n vaig anar, i al cap d'una setmana toquen a la porta de casa nostra i va ser una dona que em demanà. "Que no em coneixeu?" Li vaig dir que no, i em respongué: "Som aquella dona que la setmana passada vàreu extremunciar, i vos véné a donar les gràcies per aquelles paraules que em varen ajudar molt en aquell moment". Resumint, havia estat en una espècie de coma, però s'havia recuperat. De llavors ençà, maldament em diguin que aquella persona és morta li faig les mateixes recomanacions i això, crec que és una bona ajuda per a quan aquella persona deixa aquesta vida...

Sebastià, ens hem allargat prou i no hem tingut ocasió de conversar sobre la teva experiència missionera, a Burundi. Aquest tema haurà de quedar pendent per a una altra ocasió que esper que no sigui molt llunyana. Mentrestant, gràcies en nom dels lectors de Ressò, amb l'esperança que aquesta entrevista hagi estat profitosa per a tothom

Joan Adrover i Mascaró.

La llengua,
feina
de tots

BARTOMEU OLIVER I CERDÀ

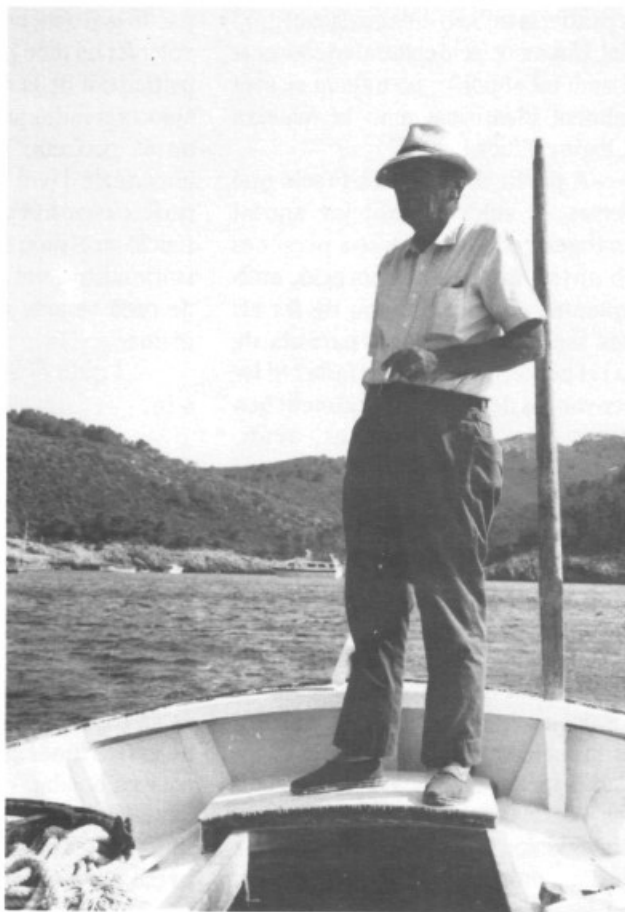
El seu caminar era lent, reposat, senyorívol. Una mica encorbat pel pas dels anys, alt d'estatura i complexió més bé primatxola, Bartomeu Oliver i Cerdà era una persona que vessava seny i saviesa pels quatre costats: dos dons difícils d'unir que li atorgaven respecte i personalitat. Estrictament moderat, lúcid, el seu parlar era fluid, casolà, bellament flairós, i de vegades vessava una ingenuïtat que tenia mala de dissimular; perquè era sincer i gens ni mica orgullós.

Al senyor de Ca'n Cosmet li agradava fumar tabac de picadura, i feia els cigarrets amb una certa elegància, com els bons fumadors que no hi veuen cap vici, sinó un plaer que gratifica, amb la petaca i el llibret de paper d'arròs obert

a tothom. Era un fervent amant de la mar, i tabac i sal sempre solen aplegar-se. Profundament devot, assistia a totes les processons i misses majors que es fan al llarg de l'any. I ho feia amb clemència, molt dignament, sense cap afany lúdic; obert el cor a les fites més ancestrals, als rituals històrics.

Els mesos d'estiu solia dur capell de palmes, i deambulava per Campos i per Sa Ràpita observant, meticulosament, tots els detalls. Bartomeu Oliver i Cerdà era pulcre i ordenat; vestia amb senzilla elegància. Era, en el fons, una persona que vessava un humanisme conventual, poc donat a la ironia: senzill, exquisidament mediterrani.

d.h.

ULL CRÍTIC

Deu anar per als qui condueixen cotxes amb "Turbo Booster" com el "KID" de la Televisió?

És clar que amb les noves normes de circulació han pensat en tot.

Foto: Foto Vidal

LES DEPRESSIONS

Les depressions són una càrrega altament negativa que les persones han de suportar de cada vegada amb més freqüència.

He pensat que vos agradaria conèixer l'opinió d'un professional de la medicina que ens dona la seva visió personal dels orígens de les depressions, opinió molt interessant i que ha anat formant-se durant anys i anys d'experiència amb pacients depressius.

En aquest article no tractaré ni del concepte de la depressió ni del quadre clínic, perquè crec que són prou coneguts.

Sempre he considerat la depressió com una **manca de principis vitals** (vitamines, minerals, oligoelements, etc.) que en conjuntar-se amb unes circumstàncies personals adverses d'estrés, emocionals, econòmiques, etc., alteren el comportament de la persona, provocant-li unes reaccions anormals que coincidim en anomenar depressions.

També he observat que un 95% de casos es donen en persones d'un mateix genotipus o prototipus. Aquestes persones generalment han estat de caràcter nerviós durant la seva infància, intel·ligents, molt sensibles, han patit amb freqüència amigdalitis i també han tengut predisposició als oxiurs (paràsits intestinals).

Ja d'adults, les dones pateixen cefalees, hipotensió, dismenorrees, restrenyament, predisposició a l'obesitat, són poc actives sexualment, de digestió lenta, amb gastritis. En el cas de patir una úlcera, sempre és de caràcter duode-

nal tant les dones com els homes.

Les dones d'aquest grup de predisposició als estats depressius són nervioses, sensibles, treballadores, imaginatives, molt predisposades a patir si veuen patir algú conegut, sobrevaloren els disgusts amb excés i de majors-gransvelles totes predisposades a l'artrosi.

En el sexe masculí l'anterior no varia molt. Són persones molt responsables amb la seva feina, de geni curt, de reaccions violentes que aviat es normalitzen, odien la feina rutinària, amb predisposició a perdre els cabells. Si no controlen l'alimentació són candidats clàssics a una anàlisi de colesterol elevat. Si són fumadors també els infarts són freqüents.

En resum i anant a concretar, es demostra que totes aquestes persones tenen una síndrome d'hipofunció hepatobiliar i aquí hi veig la causa de tot: un fetge que no pot realitzar la funció d'emmagatzemar vitamines i minerals, sobretot les vitamines del grup B, cosa que afebleix el sistema nerviós i com a testimoni clar d'això és que molts d'aquests pacients pateixen neuràlgies que es curen administrant vitamina B1.

Lògicament si ja existeix un estat que predisposa a la depressió per manca de vitamina B, aleshores qualsevol agressió emocional o estress poden desencadenar la depressió.

Un altre factor a tenir en compte és la falta d'exercici físic. Abans he dit que el grup de risc el componem persones nervioses, que si a més a més

no es descarreguen d'aquest estat nerviós fent exercici, això altera, vulguem o no, la ment.

Sempre que se m'han presentat casos de depressió els meus consells han estat els mateixos, sempre en funció de l'edat, del sexe, de la professió o de malalties:

- exercici físic.
- alimentació equilibrada, evitant els abusos.
- eliminar el greix dels aliments i també les espícies, coent, etc.
- dosis bastant elevades

de vitamina B.

- eliminar la televisió.
- crear o cercar ambients relaxats, de conversació interessant, amb pau i alegria.

Per això dona molt bons resultats i ho recomanem com a teràpia molt satisfactòria.

Joan Ferrer i Sureda

— article publicat a
VASUDEVA —
Revista de Ioga.

'Palma. Desembre de 1990.

SUR HÀBITAT IMMOBILIÀRIA

COMPRA • VENDA • LLOGUERS
VALORACIONS IMMOBILIÀRIES
ASSESSORAMENTS URBANÍSTICS, ETC.

TENIM PER LLOGAR:

- Casa a foravila
- Pis a Ses Covetes a primera línia

TENIM PER VENDRE:

- Pis nou a Campos de tres habitacions, dos banys, sala-menjador i cuina.
- Finca rústica amb casa, d'unes catorze quarterades

Informació: Tel. 65.02.65 • Plaça, 19 • CAMPOS
Llúcia Lladó A.P.I.

Josep A. Sala Toral

Així és, el passat dia 23 de juliol, tal i com estava previst, la FLAMA OLÍMPICA arribà a Mallorca enmig de fortes mesures de seguretat. Aquest dia vaig voler acudir a la meua cita amb la història i allà estava jo, a la carretera de Manacor, amb una calor que ofegava. La veritat és que l'acte fou tan emotiu com curt de temps. L'esportista que portava la torxa pareixia molt cansada, pensava que quasi no podria arribar. L'atleta que esperava el relleu, just al meu costat, esperava impacient i al cap

LA FLAMA OLÍMPICA ARRIBÀ A MALLORCA

d'uns moments meravellosos el contacte sublim de les dues torxes i la flama que canvia de portador. Aquest sense esperar res més girà en rodó i partí a l'encontre màgic amb un nou portador.

Aquests són els breus, però meravellosos moments que vaig viure amb la Flama Olímpica. Vull destacar així mateix que el nostre encontre tenia molts de testimonis com eren la Guàrdia Civil, els independentistes i les seves senyeres i la gent dels pobles veïnats que acudiren a retre el seu homenatge a l'esportivitat, la unió, la concòrdia i la solidaritat entre tots els pobles.

Desig des d'aquí que l'esperit esportiu sigui present sempre i molt especialment durant els Jocs Olímpics de

Barcelona.

Canviant de tema vull dir-vos que el passat dia 10 de juliol va tenir lloc l'entrega de premis anuals d'esport local que des de fa ja vuit anys el Patronat Municipal d'Esports entrega als esportistes campaners més destacats així com als clubs i a les empreses i entitats que d'una manera o d'altra fan possible que l'esport camper sigui un dels més importants dins la nostra estimada illa.

Encara que la festa sigui dels esportistes vull retre aquí un petit homenatge a totes les entitats i empreses privades que fan possible que al nostre poble l'esport sigui molt present. Donaré la relació d'empreses i entitats que alguna vegada han estat premiades aquest i altres anys. En

aquesta relació que tenc en les meves mans són les següents: Caixa d'Estalvis «Sa Nostra», Caixa de Pensions «La Caixa», Agama, Formatges Piris, Lacteos Blahi, Sa Cimentera, Banc de Crèdit Balear, Discoteca S'Eixam, Cristalleria Perelló, Productes Adrover i Construccions Tomàs Garcies. Sé que no són tots presents, que hi ha més gent que col·labora amb l'esport, per això i des d'aquestes les seves planes un aplaudiment en nom de tots els que feim possible aquesta publicació.

Ja, per acomiadar-me de tots vosaltres, només recordar-vos que a les properes festes de la Mare de Déu D'Agost hi haurà una quantitat molt grossa d'esdeveniments esportius, no hi falteu. Adéu i BONES FESTES.

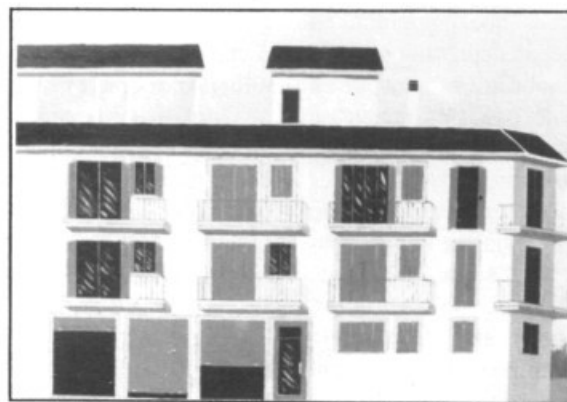

AUTO ESCOLA

**Tota classe de
permisos de conducció.**

Carrer Plaça, 24
Tels. 65.28.28 • 65.00.80
07630 CAMPOS

CONSTRUCTORA CAMPANERA, C.B.

Venem Pisos al Carrer Joan Ballester
Cantonada amb el Carrer Menorca
Directament del constructor

Informació:

Tels. 65.06.75 • 65.09.78 • 65.06.92
Constructora Campanera: Construïm qualitat

Jaume Lladó.

Es tracta, ni més ni pus que de "Corbarana", una lanxa ràpida de 35 pams del armador campaner Antoni Bonet Garcias.

Tot va començar quan un amic de N'antoni, membre de l'organització dels Jocs li va proposar dur la torxa des de Tarragona fins a Mallorca. En Toni, com és clar, va acceptar i així, el dimecres dia 22 de juliol, a les set del matí Na Corbarana sortia del port de Ciutat cap a terres del Principat.

La tripulació, composta per Maria Nicolau, Maria Marín i Toni Bonet, per part

UNA LLANXA CAMPANERA TRANSPORTA LA TORXA OLÍMPICA

campanera, a més d'un membre del COOB tengué una travessia ben mogudeta, ja que tot just endret de Sa Dragonera es varen topar amb una forta maregassa que els va fer engronsar de valent.

Atravessada la mar, arribaren a Salou, on rebostaren per enfilars després cap el port de Tarragona, on atracaren a les tres de l'horabaixa.

A les onze del vespre embarcaren el foc olímpic, que els i va passar el vaixell GEMA, juntament amb dos guàrdies de seguretat i l'encarregat del manteniment de la flama que els acompanyaren al viatge de tornada.

El retorn, si bé no va esser tan perillós com l'anada, també va tenir els seus contratemps,

Foto: Javier Leite.

— Na Maria Nicolau exhibeix la torxa dins Na "Corbarana".

ja que es varen perdre dues de les quatre hèlices.

Finalment, a les 6 del matí, segons l'horari previst avistaren Portals Vells, on passaren la torxa al vaixell Rafel Verdura, que fou el que la va arribar a Ciutat.

Una bandera olímpica, dues senyeres i una bandera autonòmica balear són, juntament amb l'emoció viscuda, els records que N'Antoni Bonet i la seva família guardaran de la seva participació a les Olímpiades.

ESCACS

II TORNEIG DE PARTIDES SEMIRÀPIDESPER EQUIPS DE QUATRE JUGADORS SA RÀPITA '92

Com ja és tradicional, el Club Foment d'Escacs de Campos, juntament amb l'Obra Cultural Balear i la mateixa revista Ressò, amb el patrocini de l'Ajuntament, organitzaren un torneig de partides semirràpides per equips de quatre jugadors.

Enguany hi participaren cinc equips, dos de Campos i tres de sa Ràpita, amb un total de vint jugadors.

El torneig es va desenvolupar sense entrebancs si no

contam la manca de cadires per seure els participants, ja que les que havia de deixar l'Ajuntament varen estar tancades amb pany i clau i no es varen poder emprar. Finalment l'organització va poder sortir de l'entrebanc manllevant unes quantes cadires i bancs als veïnats de la zona, que els varen cedir molt amablement.

L'equip guanyador fou el dels germans Ramis, Pere, Miquel i Pep, i el fill d'en Miquel, Josep. Va quedar en

segona posició l'equip de rapiters encapçalat per Jaume Morant i en el que també hi figurava Josep León, jugador rapiter del Club Foment d'Escacs. La tercera plaça fou per l'equip format pels campaners Miquel Ollers, Jaume Lladó, Joan Gabriel Vidal i el rapiter Dani.

Per altra part cal informar que quatre jugadors del Campos participen al XII Torneig vila de Porreres, que acabarà el proper diumenge

dia 16 d'aquest mes. Són Josep León, Miquel Angel Roig, Joan Gabriel Vidal i Jaume Lladó. Al moment de tancar aquesta edició, de 3 punts disputats n'havien aconseguit 2 En Josep León, 0,5 En Miquel Angel Roig, 1,5 En Joan G. Vidal i 2,5 En Jaume Lladó, que és el tercer classificat empatat a punts amb els dos primers: Jeroni Palmer i Ramon Alenyar.

Jaume Lladó.

TORNEIG DE FUTBOLET ESTIU 92

SEMENTALES SELECTOS CAMPÍO

Josep A. Sala Toral

Com vos havia contat en un altre número d'aquesta revista es disputava el torneig de futbollet estiu 92 que organitza cada any «Grup d'Amics». La darrera informació que us vaig donar presentava les coses molt complicades en el grup A, on qualsevol equip podia aspirar a jugar les semifinals, i la classificació decidida pràcticament en el grup B, on tant Sopa de Me com Pel. Hnos López tenien la classificació assegurada. Finalment en el grup A, i complint-se una mica els pronòstics, es classificaven Sports Campos i Sementales Selectos que realitzava un bon acabament de lligueta i aconseguia classificar-se per a les semifinals.

Les semifinals enfrontaven per una banda a Sports Campos contra Pel. Hnos López i per altra banda Sopa de Me contra Sementales Selectos. No hi havia clars guanyadors a priori però una vegada disputades les dues semifinals no hi havia cap tipus de dubte, sense desmerèixer als derro-

tats, els dos millors equips eren en aquells moments Pel Hnos López i Sementales Selectos, que serien els dos equips que es veurien les cares a la final.

Abans de la final hi havia el partit pel tercer i quart lloc que guanyà definitivament Sopa de Me quedant Sports Campos en el quart lloc de la classificació general. A les 9 en punt començava la gran final i al principi les coses anaven molt igualades, el respecte i la por que es tenien els dos equips eren molt grossos. Poc a poc els Sementales Selectos varen anar desenvolupant el seu joc i posant setge a la porteria de Villalonga. Aconseguiren un gol però abans d'arribar al descans els «perruquers» havien empatat el partit. Començava així una segona part en que no hi havia un guanyador clar, al principi, perquè als pocs minuts els «sementals» varen encarrilar el partit amb un parell de gols més. Acabava el partit amb victòria clara dels «sementals» que si bé a la lligueta de classificació ho passaren malement per classificar-se, a la semifinal i a la final demostraren ser el millor equip del torneig.

Per acabar d'arradonir el torneig i fer entrega dels trofeus es celebrà un sopar al Club Nàutic de Sa Ràpita amb l'assistència de molts de jugadors i responsables dels diferents equips inscrits en aquest torneig. La mancança

d'alguna persona representant al Consistori, que no oblidem era patrocinador, i d'alguns equips al sopar i a l'entrega de trofeus foren les úniques notes negatives d'un torneig que any rera any té més èxit i una millor acollida entre els equips de Campos i dels pobles veïnats. Vull felicitar els organitzadors perquè una cosa és molt clara i és que el torneig només es poden disputar amb àrbitres federats, que també es poden equivocar, però eviten o haurien d'evitar susceptibilitats en els cervells mal pensats. En resum donaré ara la relació dels equips participants en el tor-

neig i començaré pels quatre primers classificats que són: Sementales Selectos, Pel. Hnos López, Sopa de Me, Sports Campos, i després els catorze equips restants Super Llonja, S'Amagatall, Dist. Silvestre Ginard, Hormigones Fumet, Bar Es Modern, Nautica 180º, Anglonsa, Formatges Grimalt, Const. Marcial, Bar Sa Taverna, Ca'n Kim, S'Escrui, Gimnàs Thom i Ca'n Melero F.C.

Enhorabona a tots i que si enguany han passat pel Camp d'Esports un centenar llarg de jugadors a veure si l'any que ve poden ésser més de dos-cents.

"SA NOS TRA"

CAIXA DE BALEARS

La llengua
feina
de tots

ELS BENJAMINS DE FUTBOL ANAREN DE VIATGE A EIVISSA

Jaume Lladó.

Cada any el Club Esportiu Campos organitza un sopar i entrega de trofeus per les seves diferents categories. Per obtenir els fons necessari pel sopar dels benjamins es va organitzar la rifa d'una bicicleta per a Nadal. Però el número premiat no va aparèixer, pel que es va repetir el sorteig per a Pasqua.

Els beneficis obtinguts superaren ampliament les previsions, pel que es decidí organitzar un viatge. Després d'estudiar diverses possibilitats anaren a Eivissa els passats 18 i 19 de juliol.

I com que un bon esportista ha de pensar contínuament amb la seva formació i entrenament, el president del Campos, Bartomeu Roig i el directiu responsable dels benjamins, Gabriel Mas, contactaran amb la Junta Directiva del Club El Ràpid d'Eivissa,

— D'esquerra a dreta i d'amunt a baix: Emilio Cayuela, segon entrenador, Bernat Ginard, Jaume Mas, Nadal Riera, Patxi Blasco, Pedro Cayuela, Jaume Roig, Miquel Mas, Miquel Rigo, primer entrenador, Leo Marín, Orosio Gil, Balta Rigo, Corbalán, Toni Roig, Biel Obrador.

un dels de més solera a les Pitiüses per la seva dedicació a la formació i promoció de joves futbolistes eivissencs, pel que només disposa d'equips de categories inferiors.

El resultat fou un partit amistós a un nou camp de futbol, encara en construcció, amb unes instal·lacions molt

modernes i gespa artificial, tota una experiència pels nostres jugadors.

El partit fou guanyat pels campaners per 4 a 2, amb gols, per part mallorquina, de Bernat Ginard, Pedro Cayuela, Toni Roig i, un altre pic, Bernat Ginard.

Després del partit els directius d'El Ràpid demostra-

ren el seu gran sentit de l'hospitalitat amb una entrega de plaques i trofeus i un refresc.

Finalment, l'endemà els campaners realitzaren una excursió per l'illa i acabaren la seva estança a Eivissa amb una passejada nocturna per Dalt Vila

**Pintures
A. CHARINO**

Antoni Cirer Juan

Pintor Decorador

Carrer Rigo, 9 • Tel. 65.10.58 • 07630 CAMPOS
Tel. 65.53.28 COLÒNIA DE SANT JORDI

Colmado Puigserver

Carnisseria, Cansaladeria, Fruita i Verdura

Avda. Miramar, 80 • Tel. 64.01.21
07639 Sa Ràpita • CAMPOS

NA MAGDALENA MORA NOVA MISS OLÍMPIA NACIONAL ELS CAMPANERS CONQUERIREN PRIMER CIUTAT, I DESPRÉS MADRID CAIGUÉ ALS SEUS PEUS.

Foto: Mas Fotos

— Això es diuen músculs i bona preparació

Com ja us vaig dir molt temps enrere dos campaners, na Magdalena Móra i en Francesc Arcas, es preparaven per a participar en el campionat de Balears de Físico-culturisme.

Malgrat les expectatives de triomf eren molt limitades, el coratge mai no es perd. Amb la idea de fer-ho el millor possible es presentaren el dia 14 de juny a Ciutat i la veritat és que el poble va tenir un protagonisme increïble. A la prova, en Francesc és el nou campió de Balears junior i na Magdalena subcampiona de Balears absoluta. Si na Magdalena és subcampiona és «gràcies» a què la guanyadora tenia el seu senyor marit dins del jurat qualificador i això, vulguis o no, influeix.

Prova d'aqueixa influència és el fet de que al campionat d'Espanya, aquesta senyora quedàs dos llocs més avall que na Magdalena en la classificació absoluta. Per si això no bastàs el públic present a l'Auditori així ho va veure i els crits de «tongo, tongo» se sentien de la plaça d'es Born. De totes maneres

és per demés demanar responsabilitats i dimissions, tant els dirigents polítics com esportius tenen el cul aferrat a la poltrona, fins i tot crec que n'hi ha que neixen amb la poltrona ja aferrada i perdre-la seria com si els llevassin una cama o un braç. Aquesta és la conversa que vaig tenir amb na Magdalena després del campionat d'Espanya i abans del Trofeu Internacional del Mediterrani que, paradoxes de la vida, es celebrà a Madrid el dia 5 de juliol. Ja em direu que punyetes té a veure Madrid amb la Mediterrània

— Xerra'ns un poc de la teva preparació des del moment que vares decidir presentar-te fins el dia de la competició.

— Bé, primerament he de dir que jo ja duia una base d'enrera i per tant no vaig partir de zero. Seria impensable que partint de zero i amb només vuit mesos que ha durat la preparació a fons pel campionat pogués obtenir els bons resultats que he aconseguit.

L'entrenament era de quatre hores diàries en les quals

podies arribar a aixecar fins un total de 3'5 TONES DE PES o més. L'alimentació també és un aspecte important dins l'entrenament i cal que el menjar tenguí moltes vitamines, proteïnes i hidrats de carboni. Totes aquestes coses es troben a l'arròs bullit, al peix torrat o bullit, al pollastre, als blancs d'ou, a la tonyina, etc, que han estat els aliments que he consumit aquests vuit mesos. També vull dir que això s'ha de menjar sense sal ni oli, i els bullits només amb aigua i res més. Hi ha molta gent que pensa que aquests músculs que desenvolupam són deguts als anabolitzants i a que estem dopats fins a les orelles, jo us puc assegurar que no és així, en el meu cas i en el d'en Francesc almanco, ja que els anabolitzants i substàncies que, a la llarga són dolentes per a l'organisme, no em volem ni sentir parlar.

— Conta'ns ara un poc com es va desenvolupar la competició a Ciutat i a Madrid.

— Abans del campionat vaig estar un poc nerviosa i preocupada, però quan va arribar l'hora de la veritat la tranquil·litat va ser absoluta, i pens que potser fos per la seguretat que tenia en mi mateixa. Seguretat d'estar preparada, no seguretat de guanyar, és clar. A Madrid va passar exactament el mateix: els nervis fugiren en el moment de començar a competir.

— Què vares sentir en el moment de conèixer el resultat aquí a Ciutat?

— Durant la competició em vaig emocionar molt amb els crits d'ànim de la gent de Campos i d'altres pobles. A mi, el segon lloc em va deixar un poc de mal gust de boca,

Segueix ➡

mal gust que va desaparèixer quan el públic va començar a cridar «tongo, tongo». Això volia dir que per a ells jo era la millor i això em va emocionar molt.

— De totes maneres te vares agafar la revenja a Madrid.

— No m'agrada xerrar de revenges. L'alegria que vaig tenir guanyant a Madrid fa desaparèixer totes les ofenses que m'hagin pogut fer. A més

tu ja saps que no som rencorosa.

— És veritat. A qui dedicaries el triomf?.

— Primerament a Na Magdalena Móra. Ningú més que jo sap el que he hagut de patir per arribar a aconseguir aquesta fita que tenia marcada de temps enrere. I, com no, a tota la gent que, d'una manera o d'altra m'ha ajudat: en Pep, sense el seu suport i ajuda incondicional mai no ho ha-

gués aconseguit; al meu preparador Àngel Gil per la seva ajuda totalment desinteressada; a en Francesc Josep Cortés, president de la federació balear, que va ser el que me va fer la rutina (poses amb acompanyament musical) que vaig presentar al campionat; i també a la gent que va acudir a l'Auditori a animar-me, varen fer que ploràs d'emoció.

En definitiva, vull dedicar el meu triomf a tots i cada un

dels que han fet possible que em presentàs al campionat. També molt especialment als responsables del meu club, el Gimnàs S'Elàstic.

Res més que tenguis molta sort al Trofeu Internacional del Mediterrani i a totes les proves que et presentis.

Josep Antoni Sala i Toral

— ATLETISME —

PREMIS PER A L'ATLETISME CAMPANER

M. Baron

Aquesta vegada el nostre article està dedicat per donar l'enhorabona als atletes que han destacat en les seves recents participacions.

En primer lloc, felicitar els tres atletes del Club Migjorn que varen assistir al Campionat de Balears celebrat a Eivissa on Na Margalida Vidal i Na Margalida Cerdà foren campiones de Balears de 1000 m. i 300 m. respectivament, i en Jaume Baron fou tercer als 1000 m.

En Jaume i Na Margalida Vidal assistiren al Campionat d'Espanya que es va celebrar a l'arxipèlag canari. La seva

actuació va ser bona, Na Margalida va quedar quarta i En Jaume catorzè. La quarta posició de Na Margalida la va dur una setmana a Santander on va estar concentrada amb dos atletes balears i un entrenador.

També hem de felicitar els atletes que merescudament varen rebre un premi com a millors esportistes de l'any. Aquests foren:

— Jaume Baron, millor esportista masculí

— Fina Hisado, premi especial per les cinc convocatòries.

— Llúcia de Fàtima Barceló, com a atleta campanera que corr amb un club no campaner.

— Margalida Vidal, com a atleta no campanera que corr en un club campaner

— Margalida Cerdà

— Bartomeu Obrador

— Antònia Garcia

La darrera felicitació és per als tres atletes del Club Migjorn que van portar la Torxa

Olimpica: Margalida Vidal, Jaume Baron i Maria del Carme Mas que la varen portar cinc-cents metres cada un, i els dos darrers la varen escoltar durant 4.500 m.

En darrer lloc, informar-

vos que dia 11 d'agost a les 20' 30 hores al Camp Municipal d'Esports es durà a terme el Campionat Local d'Atletisme. Esperam la vostra assistència i la vostra participació.

JOCS ESCOLARS MASCULINS

— A dalt d'esquerra a dreta: Pere Vicens (2on entrenador), Andreu Ollers, Cosme Mas, Andreu Mas, Rafel Escalles, Gori Vidal, Pere Soler, Llorenç Oliver (entrenador)

— A baix d'esquerra a dreta: Joan Pomar, Pere A. Gomis, Miquel Rigo, Miquel Nigorra, Bernat Bauçà, Guillem LLadó, Biel Vadell.

Foto:
Sebastiana LLadó (Foto Vidal)

— COLOMBOFÍLIA —

Ara que s'ha acabat la temporada de concursos és el moment per fer un balanç del que han estat les voltes celebrades aquest any.

Com ja vaig dir anteriorment, la temporada era excel·lent i els darrers resultats així ho corroboren ja que s'han comprovat bastants coloms de Fons (550 Kms) i de Gran Fons (750 Kms).

A més, s'han aconseguit notables èxits en els concursos celebrats en el Grup Palma ja que en el concurs de Coloms,

el campió fou el colomer de Julià i Antoni Ginard, a més el Club Colombòfil Campos va classificar sis colomers entre els 10 primers classificats. En un altre concurs, amb el Grup Palma, anomenat «Sector 1000» el campió fou el colomer d'Antoni Ginard i el tercer classificat Sebastià Serra.

Al Concurs de Gran Fons celebrat des de Castuera (Badajoz) a 750 Kms de distància, l'únic colom comprovat va pertànyer al Club Colom-

bòfil Campos del colomer de Sebastià Serra,

Els resultats de les darreres proves celebrades són: Valdepeñas (560 Kms). Dia 27-IV-1992

- 1.- Sebastià Serra
- 2.- Julià i Antoni Ginard
- 3.- Antoni Garcias
- 4.- Sebastià Abraham
- 5.- Sebastià Serra
- 6.- Julià i Antoni Ginard
- 7.- Antoni Ginard
- 8.- Sebastià Serra

Baza (550 Kms) 22-V-1992
1,2, 5, 6 i 7.- Julià i Antoni

Ginard

3 i 8.- Antoni Ginard.

4.- Antoni Garcias

La classificació final o regularitat ha estat:

- 1.- Sebastià Serra
- 2.- Antoni Garcies
- 3.- Antoni Ginard
- 4.- Julià i Antoni Ginard

Sense res més a dir, us envii salutacions i fins una altra.

Antoni Ginard Vanrell.

PUBLICITAT A RESSÒ: Maria Bauçà. Tel. 65.01.47
Laborables de 17'30 h. a 20'00 h.

RESTAURANT

Club Nàutic Sa Ràpita

Especialitat en:

Peixos • Mariscos • Carns

Esplanada del Port, Tels. 64.04.13 • 64.03.52
07639 SA RÀPITA • Campos

NOCES • BATEIG • PRIMERA COMUNIÓ

- Saps que el reportatge és l'únic que mai no podràs canviar?
- I que no hi ha una segona oportunitat?
- Vols assegurar-te sense problemes econòmics?

FOTO I VIÍDEO
A PARTIR DE
4.600 Ptes./Mes

Demane'ns informació

Vidal CAMPOS		C/. Plaça, 15 Tel. 65.06.43
FOTOGRAFIA I VIDEO		

*Al teu
abast*